

POLITIŠKOS ŽINIOS.

JUNGTINĖS VALSTIJOS ŠIAURINĖS AMERIKOS.

Paskalas apie užpūlimą kokio ten italijono Fosti ant buvusio Amerikos prezidento Roosevelt, jam esant ant garlaivio Hamburg, pasirodė visai neteisingu, tyčia išmislytu kokio mėgstancio nepaprastai žinias laikraštininko. Nė jo kio užpūlimo ant Roosevelt nebuvo. 5 d. balandžio Roosevelt atkako laimėjai į Italijos uostą Napoli. Čia jis apledo laivą Hamburg ir toliau į Afriką keliautis ant garlaivio Admiral. Italijonai buvusį Amerikos prezidentą priėmė labai širdingai.

Rengiasi smarki už muitus kova tarp Prancūzijos ir Amerikos. Kadangi sutvyrė naujo Amerikos rando sumanyta, ypač rengiami didesni mūšai ant Prancūzijos išdirbinių, kaip tai: kvėpylių, brangių muilo, pančiukų, pirštinių, brangių šilkinių audinių, tai ir Prancūzijos randas surengė naują mūšų tarifos sumanyti, kuriame net dvigubai pakelti mūšai ant daugelio Amerikos išdirbinių ir produktų. Sumanyti mūšai paduoti dvejopi: kraštams, kurie ima mažesnius muitus už prancūziškus išdirbinius yra mažesni, tiems gi, kurie ima muitus didesnius, mūšai prancūziškos tarifos sumanyje daug didesni. Amerikai gi nuo prancūziškų išdirbinių ima muitus didesnius negu koks nors kitas kraštas, tai jai ir Prancūzija mat nori tuos pačius atsiimti.

Užstodamas už savo kapitalistų kompaniją, turinčią savo rankose ašalio kasyklas Venecueloje, Suvenyto Valstijų randas susipyko su Venecuelos randa, kuris mat nubaudė Amerikos kapitalistus už remimą pinigais sukleitę. Nesutikimai tie užgimė dar buvant prezidentu jenerolui Castro, bet iki šiol ne išnyko. Dabartinis Venecuelos prezidentas ir Amerikos randas sutiko užbaigimą nesutikimų pavesi santaukos teisejui. Tokiu teiseju abudu kraštai išsirinko Argentinos pasiuntinį Italijoje, Peną.

MASKOLIJA.

Pereitą savaitę Maskolijos dūmų prasipalėto žinia, būk caras pasirengęs ir trečiąją dūmą išvaikyti, nors prieštastis vaikymą visai nebuvo. Teisybė, visokių partijų atstovai smarkiai peikė teisių ministrį, ypač peikė neteisingus teisejus; ministeris nė nesiteisino, pasakė vien, kad apie teiseisus teisejus caras žino, o dūmai jis neprivalas apie tai raportus išduoti. Ant to ir pasibaigė visų kilę nesutikimai tarp teisių ministro ir dūmos. Duma, nors nupeikė teismus, bet ministeriui pripažino jo sumanytas pavidintas išlaidas. Kitioki nesutikimų tarp dūmos ir valdžios nebuvo. Ir ištikro paskalas apie rengiamą išvaikymą dūmos pasirodė neteisingu. Kam gi vaikyti tokią dūmą, kuri nors ir peikia valdžią, bet visgi šoka teip, kaip užgrižta valdžia, visada jai pripažįsta tiek pinigų atvirėms ir paslaptiems reikalams, kiek ministeriai reikalauja. Jeigu kar-tais dūma iš ministerių ir reikalauja pasiteisinimų, bet ministeriai teisinasi vien taisy, kada jiems patinka kada gi klausymais pastatytas nepatinka, tai atsako, jog tokius klausymus privalo aiškinti vien carui, o ne dūmai. Ir dūma tokius jos garbė užgaunanties ministerių atsakymus pasigandina, vietoj juos nuo vietų tuojau prašalinti, kaip tai daroma kitose, kultūris kėsniuose Europos kraštuose. Su tokiu dūma randas gali sugyventi tokiu dūma negali šiauriniū mūšteriu sanvaily, negali jų kontroliuoti. Kad tokiu vienok dūma Maskolijas pakelti negali, kad negali gyventojams nieko gero padaryti, tas valdžiai nerūpi. Juk ir ji gyventojams nieko gero ne daro, ir jai juk žmonės yra vien įnagiū, kurį galima išnaudoti, bet ne gerą jam daryti. Kad dūma nieko gero negalėdama padaryti kraštui lešuo-ja milijonus, tas teipgi valdžiai nerūpi. Juk ir valdininkų eilėse yra daug visai ne reikalingų, kurie nie-

ko gero neveikia, o ima geras al-gas. Dabartinė dūma yra vien monijimui gyventojų akių, kam randas nesigaili išmesti porą mili-jonų, kad su jos pagalba savo nau-dai galėtų nuo žmonių išlupti de-simtis ar šimtus milijonų. Tam ir yra dabartinė dūma. Ar ilgai ji tokiu nenaudinga kraštui bus, tas pats nuo pačių Maskolijos žmo-nių. Caras iš gero noro geros dū-mos neduos, prie to jį vien gyven-tojai gali priversti. Kol žmonės tyli, tol jie nesulauks tokios dū-mos, kuri galėtų gerą daryti. Dū-ma gera žmonėms, bus negera val-džiai ir atbulai; valdžia gi nori vien tokią turėti, kuri vien jai būtų gera, bet žmonėms nieko gero negalėtų padaryti.

Ministerių pirmininkas Stolypin jau išsisuko nuo giltinės dalgo: sveikata jo pasitaisė, bet jis visgi dar nesijaučia teip drutni, kad gal-ėtų dūmos užmėtinėjimui klausyti. Todėl caras jį tuom laikui pa-liuosavo nuo darbo. Stolypin at-gauti pajiegas iškeliauo į pietinę Maskoliją, į Krimą.

Pereitą savaitę Berlynan atėjo žinia, jog užsitraukęs neužganėdi-nimą rėmusių Maskolijos politiką ant Balkanų pussalio Prancūzijos ir Anglijos, Maskolijos užrubezi-nių reikalų ministeris Izvolskij pa-davė carui savo rezignaciją. Gal žinia ta buvo teisinga, bet caras iki šiol Izvolskio nuo vietos nepa-liuosavo; gal neranda kito tinkamo, kuris Izvolskio vietą užimtį galėtų.

Kadangi pavojus karo ant Bal-kanų pussalio šiuom tarpu, nusilen-kus prieš Austriją Serbijai tapo prašalintas, tai Maskolija vėl dai-rėsi Persijos pusę, ar ten nepa-siseks su mažesniu pavojumi ka-nors pelynti. Kadangi Persijoj ramumo vis nėra, bet matyt revo-lucijonierių įtekinė žymiai pakilo, kas Maskolijai ne patinka, tai ji ant Persijos rubežiaus traukia vis daugiau kariūmenės ir atsitikus pro-gai, matyt, nori įsiveržti į Persiją ir užimti atsakantį smotą.

5 d. balandžio gruziniskieji revo-lucijonieriai 20 vyrų, kaip pa-sazieriai prisigriebė ant garlaivio Carevič, stovinčio Krasvodske, besirengiančio išplaukti ant Kas-piškų jurių. Revoliucijonierių mat žinota, kad ant laivo yra 60000 dol. pinigų. Jie manė ant jurių suvaldyti laivo įgulą ir pinigus pa-imti. Pilnas jų vienok nepasise-kė. Juos iš syk nuziūrėjo ir dar tuoste padarė kratą, rado ginklus. Suėmė visus 20 revoliucijonierių.

BALKANŲ PUSSALIS.

Serbija ant galo davėsi perkalt-bėti Prancūzijos ir Anglijos pa-siuntiniams ir visame nusilenkė prieš Austriją. Ji jau oficiali-kai atsakė Austrijai jog išsižadė kokio nors žemės plotais atlyginimo už priskyrimą prie Austrijos Bos-nijos ir Hercegovinos ir paleis tuojau po ginklu suauktus rezervos kareivius. Užmanė Austrijai pradėti tarybas padaryti naujo vaizbos traktato. Austrijai nieko kito nė nereikalavo nuo Serbijos. Taigi pavojus, koks gresė Europai dėl kilusių nesutikimų tarp Austrijos ir Serbijos likosi prašalintas. Besiginklavimas vienok lygiai Ser-bijai, kaip ir Austrijai ištraukė daug milijonų doliarų. Uždengi-mui tų nepaprastų išlaidų Austri-ja antai turi net didelę paskolą už-traukti, bet reikalingi pinigai atsi-ras pačioj Austrijoj; Serbijai rei-kės paskolos svetur įieškoti, bet nežinia, kur ji gaus reikalingus pi-nigus, nes kėl karalius ir jo ran-das ant silpnų laikosi kojų, kol nieks negali įspėti, kas ten gali at-sitikti, kokių būdu randas nura-mys neužganėdintus, sukurstytus gyventojus, nieks tokiu randui pinigų nepanorės skolinti, jei bent tas, kuris su pagalba pinigų norės Serbiją padaryti įnagiū politiškų savo siekių.

Austrija šiuom tarpu šiaip teip susitaikė su Serbiją, bet nesutai-kė su maža Montenegro kunigai-kaistyste, kuri dar vis po ginklu laiko suauktus karan gyventojus. Geidžianti ramumo Europos kraš-tai kreipėsi prie Italijos karaliaus su prašymu prikalbėti Montene-

gro kunigaikštį, Italijos karaliaus vuovų, kad jis teipgi be jokių pa-sargų susitaikytų su Austrija ir paleistų namon po ginklu suauk-tus gyventojus. Ar Italijos kara-lius prikalbinėjimui išduos vaisius, sugyko įspėti. Jeigu Montenegro kunigaikštis nepasiduos prikalbin-ėjimams, jeigu jis vienas pradėtį karą su Austrija, taisyk ir susitai-kymas Austrijos su Serbiją būtų be vertės, nes serbų nieks neįsteng-tų nuo įsikšimo į karą sulaukyti. Jeigu gi ir Montenegro nusilenks prieš Austriją, tai išnyks vis de-baldis, išnyks karo pavojus ant Balkanų pussalio.

Turkijos parlamentas, 136 prieš 46 balsais užgėrė priimti nuo Au-strijos 1080000 dol. atlyginimą už pasisavinimą Bosnijos ir Her-cegovinos.

Serbijos sosto įpėdinis, kuni-gaikštis Jurgis, atsisakęs nuo sosto įpėdinystės, kuris savo karštomis agitacijoms stengėsi savo gimtinį kraštą į karą su Austrija įtraukti, rengiasi su visu iš Serbijos išva-ziuoti. Jis mano keliauti Masko-lijon ir pastoti tarnyston į kokių kazonų regimentą. Matyt jaučia kad Serbijoj dabar jam nėra kas veikti.

PRANCUZIJA.

Prancūzijos laikraščių daugumas pranašauja darbininkų raišes Prancūzijoje ir tai trumpame laike. Darbininkų vadovai varo smarkią agitaciją prieš randą ir tai ne tik tarp darbininkų, bet tarp urėdin-kių ir kareivių. Veik visų darbi-ninkų organizacijų nutarta niekur ne dirbti pirmą gegužio dieną. Laikraščiai mano, kad jeigu Pra-ncūzija būtų į kolkį karą įtraukta, darbininkai ne stot kariumenės ir ne dirbs karo reikalams. Teip iš-sitaria ir darbininkų laikraščiai. Ir randas bijosi, kad nesukiltų prieš dabartinį tvarką Prancūzijos darbininkai, o tas galėtų kaimynams suteikti progą įsikšti į tuos na-minius maistus Prancūzijoje, kad visi kaimynai, kaip buvo didesės revoliucijos laikuose, ne užsimany-tų ant Prancūzijos užpulti ir joje, per kraujo praliejimus sugrąžinti senąją tvarką.

IŠ LIETUVOS.

IS VILNIAUS.

Kovo 3 d. Liet. Mokslo Draugi-jos posėdyje "Rutos" buste turė-jų būti Dr. K. Griniaus skaitymas apie kai kuriuos Vygrij (Augus-tavo-Seinų) vyskupijos XIX šimt-mečio pradžios aplinkraščius ir apie kun. A. Savickio neatspaus-dintus raštus. Gubernatorius lie-tuviškai skaityti neleidė; atidėta tolesniam laikui.

Mums atsiusta knygutė, po ku-ria pasirašęs "Sviesos" redaktorius ir Kalvarijos-Verkų pirkimo su-manytojas kun. Juozapas Ambrazi-jus. Toje knygetėje praneša, kad: vasario 17 d. 1909 m. Kalvarijos-Verkų pirkimo nariai susiviazė Vilniuje nutarė: 1) Idant visi Ver-kų pirkimo nariai paskirtus pini-gus butinai sudėti iki kovo 4 d. 1909 m. į Vilniaus bankus; bankų knygeles gi visi nariai turi sudėti "Sviesos" redakcijoje (Vilnius, Koževannaja g. No. 11, b. 3); 2) Susidėjus Vilniaus bankuose rei-ka-lingiems pinigams tuojau užprik-ti Verkus.

Nieko daugiau apie tą pirkimą Verkų mes pasakyti negalime, nes ant buvusio vasario 17 d. susirin-kimo mūsų korespondento neįslei-do, o iš knygutės nematyti, kaip tasai milžiniškas — anot knygutės autoriaus — darbas žada būti iš-tikrųjų atliktas.

"RUTA".

Vasario 28 d., šeštadienį, Vil-niaus "Ruta" surengė antrą vaka-rą — koncertą. Žmonių prisirin-ko apčiai, nors ir negalima buvo plačiau to koncerto paskelbti dėl to, kad general-gubernatoriaus leidimas gautas buvo vos tą pačią dieną.

Koncerto programa buvo gana įvairi; jau dainavusios ir taip pu-

blikai patikusios per pirmąjį "Ru-tos" koncertą p-lės L. Skalskaitė ir S. Viburytė padainavo gražų Campono duetėlį "Mėnulis glamo-tų nėjas"; paskui buvo gražus tri-ol-p-lės L. Skalskaitė (sopranas), smuikas (p. Varon'as) ir fortepi-jonas (p-lė V. Skalskaitė): Ma-cheroni "Liudėjimas" (pritaikinta Liudo Giros soneto "Atminimų" žodžiai). Antras trio buvo: smui-kas (p. Varon'as), violončelė (p. Smirnov'as) ir fortepijonas (p-lė Zichovskaitė): labai dailiai išėjo jausminga Glinkos "Elegija". Ne-mulnistas p. Varon'as pagriežė dar be to pats vienas (fortepijono pri-tariamas), o griežė taip dailiai, taip užu širdies tvėrė tai liūdinį, tai links-mų jo smuiko balsai, kad klausyto-jai, jam pabaigus, atsiplotti negalė-jo vis šaukė atkarfoti.

"Rutos" choras, p. J. Kučinskio vedamas, padainavo kelias daine-las: "Op, op, kas ten, Nemunėli", "Svint aušrelė", "Lietuva brangi" ir pagaliau dar niekur negirdėtą "Sėdėjan, žiūrėjan aš rutų darže-ly". Sita dainelė, paties p. Kučinskio keturiems maitysiams bal-sams suharmonizuota, ytin publi-kai patiko ir, visiems reikalaujant, buvo dusyk padainuota. Paga-liaus, p. L. Gira ir Dr. Laumian-skis sakė Maironies, Jakšto ir Vai-čiūčio eiles. "Bisui" p. Gira pasa-kė porą savo eilių.

Toksa tai buvo tasai antrasai "Rutos" vakaras-koncertas. Įspu-dį padarė jisai smagu. Juo sma-giau, kad "Ruta" ir toliau kas šeštadienis žada rengti tokius kon-certus, maitysiniai su valdiniais. Koncertų-vaidinimų rengimu rūpi-nasi tam tikra "Rotos" valdybos įsteigta teatralinė komisija, kuriu-jona Dr. V. Laumianskis, p. J. Kučinskis ir p. L. Gira. Reikia tikėtis, kad toji teatralinė komi-sija, paėmusi ir savo rankas vaka-rų rengimą, nenuils ir sparciai darbuosis "Rutos" naudai, sura-zdama vis daugiau naujų įiegių ir tuo vis įvairindama "Rutos" va-karus.

P-lės: Skalskaitė ir Viburytė, taip-pat p. Varon'as ir Smirnov'as pasizadėjo ir toliau dalyvauti "Ru-tos" vakaruose. Be to dar, pažad-ėjo dalyvauti Treskin'o muzikos mokyklos mokytojas (fortepijo-nas) ir vienas kometistas; tur-but, neatsisakys kada-nors paskam-binti žinomoji mūsų mieste pija-nystė, buvusi Jakubovskio konser-vatorijos profesorė p. El. Stanek-Laumianskienė. P. Kučinskis ža-da surengti vyrų kvartetą. R. to-taisai prie "Rutos" nuolatinis mandolinist-balalafininkų orke-stras; orkestrininkai — Vilniaus vidurinių mokyklų mokiniai. To orkestro sutvarkymu ypač rūpinasi mokiniai lietuviai Gedvila ir Mai-siejevas. Jau daromos orkestro repeti-cijos: taip kito-ko p. Gedvila žada sutaisyti orkestrui popurį iš lietuvių žmonių dainų. Butų ištikro puikus pasimaginimas!

Su choru tik didelis vargas. Sunku iškarto choras gerai sutai-syti ypač dėl to, kad Vilniuje įsi-gyvenęs blogas paprotis: pavaišk-čioja, pavaiškčioja kas chorą, pas-kui ir meta eges, reikia kiti balsų įieškoti; iš tos priežasties vis mai-nosi ir mainosi choro balsai, per tai nei negali visas choras gerai susidainuoti. Ir taip yra su visais Vilniuje choralais. Lenkų "Lutnia" savo apyskaitoje už 1908 m. vie-šai iš tospat priežasties skundžiasi. Taigi "Rutininkai" ir galvoja, kaip čia geriau tvirti savo cho-rą sutvarkius. Choro-vady p. Kučinskis žada įvesti solfedžio (gai-dų skaitymo) įlektyas. Tos lek-cijos busiančios visiems choralams ir choristams priverčiamos: tik tas turės teisę dalyvauti chore, kas vaikiškos solfedžio mokyties. Tai bus labai geras dalykas. Taip-pat ir p. Ciurlanis, kaip vedė Vil-niuję lietuvių chorą.

Kadangi su vakarų leidimu vi-suomet išėina didelės tarysnės, tai "Rutos" valdyba nutarė prašyti leidimo iškarto kokiems keliems vakarams. Teatrams, Teatralinės komisijos sustatytą gavenios vaka-rų programą vyriausybė jau pa-tvirtino. Dabar teatralinė komi-sija ir vėl mano iš anksto sustatyti programą bent kokiems keturiems

vakarams, kurie bus rengiami per Velykas ir po Velykų.

Trečias "Rutos" vakaras-koncer-tas bus kita sekmdienį. Antrą šeštadienį po koncerto bus vadi-nimas; vadijs Čechovo "Meška" ir "Jaunikį". Taip "Meškoje", taip "Jaunikyje" pirmąją rolę apsiėmė atlikti p. K. Alyta, kurį žino jau visi vilniečiai kaip geriausį artystą; taigi tą vakarą tikriausiai ir atsilankys "Ruton" daugelis pamatyti jo ant scenos. Baigias žiema. Ateina pavasa-rėlis. Linkima "Rutai" pavasarį dar gražiau sužaliuoti!

Tasai.

("V-tis").

IS PANEVŽIO VALSCIAUS.

Kauno gub.

Visame valsciūje čia buvo 16 magazynų, prie kurių priklausė 9 draugijos. Praėjusiam rudenį vi-lės šiuos magazynus valstiečiai pa-keitė pinigais įnešė išdan po 2 rub. 58 kap. "nuo galvos", o grūdus iš-sidalino. Iš viso sudėjo išdan 12895 rub. Už tuos pinigus kas metas priangs nuosimčių (procen-tų) 464 rub. 22 kap. O kol buvo magazynuose laikomi grūdai, tai valstiečiai kas metas turėdavo be-veikie tiek pat nuostolio. Dabar gi po keleto metų iš nuosimčių susi-dėjis gerokas kapitalas, kurį su laiku žmonės galės sunaudoti sa-vo labui: mokykloms pastatymui naujo valsciaus busto ir t. p. Pa-didžius pagirtinas, kur vertėtų sek-ti ir kitiems valstiečiams.

Bitinas.

("L. U").

IS NAUJAMIESCIO.

Raseinių ap., Kauno gub.

Čia žmonės labai įsimylėję į ano-dijų (drosas, eteras). Sausio 14 d. vienas žmogus gerai įkausė užsigėrė dar anodių (dro) ir bevažiudamas namo numirė. Va-rsario gi 4 d. vakare p. "Kac" trak-dieruje vienas žmogus užgėręs degintės taip-pat užsigėrė dar anodių (dro) tuoj ir parvirto ant žemės be žado. Ką tik pasi-sekė atgaivinti.

Užtenkagietis.

("L. U").

IS RADVILIŠKIO.

Kauno gub.

Prieš porą metų čia buvo vargo-mininkas Valaitis. Bet klebonui Sarapui kas kas nepatiko ir vie-ną gražią dieną atstatė. Sužinoję Valaitis ir Sarapui pareikalavo iš klebono pasiaikšimo. Klebonas rėmėsi ant to, buk nemokąs grajit, nors Valaitis buvo mokinys Kau-ras; ir vargonininkas Dotonavoj; ir čia jau antri metai gražioji to visiems patiko. Bet parapijiečiai mokiniai lietuviai nepasikakino. Klebonas gi prisipirto sutiko, dar pusę metų laikyti. Per tą laiką visas apimio ir kada Valaitis kle-bono paklausė, ar reiks jam išeiti, šis atsakė, kad "bus viskas po se-rovei". Valaitis irgi apimio, pa-sitaisė kambary ir tt. Bet praėjus pusei metų klebonas Valaitį vėl atstatė, o jo vieton pasiima Valai-čio mokinį. Parapijiečiai vėl su-judo. Siuntė deputaciją su prašy-mu ir pas vyskupą. Vyskupas at-siuntė pralotą ant vietos ištirti. Pralotas viską ištyręs nutiesė, kad klebonas Valaitiui turi užmokėti 100 rub. už pusę kalėdos ir 10 rub. už pataisymą kambario, ir Valai-sai iš tospat priežasties skundžiasi.

Taigi "Rutininkai" ir galvoja, kaip čia geriau tvirti savo cho-rą sutvarkius. Choro-vady p. Kučinskis žada įvesti solfedžio (gai-dų skaitymo) įlektyas. Tos lek-cijos busiančios visiems choralams ir choristams priverčiamos: tik tas turės teisę dalyvauti chore, kas vaikiškos solfedžio mokyties. Tai bus labai geras dalykas. Taip-pat ir p. Ciurlanis, kaip vedė Vil-niuję lietuvių chorą.

Kadangi su vakarų leidimu vi-suomet išėina didelės tarysnės, tai "Rutos" valdyba nutarė prašyti leidimo iškarto kokiems keliems vakarams. Teatrams, Teatralinės komisijos sustatytą gavenios vaka-rų programą vyriausybė jau pa-tvirtino. Dabar teatralinė komi-sija ir vėl mano iš anksto sustatyti programą bent kokiems keturiems

J. Žukauskas.

("L. U").

IS MAŽEIKIŲ.

Siaulių apsk.

Sausio 31 d. 4 val. po pietų gar-

vežys mirtinai suvažinėjo (nupio-vė abi koji, pečius baisiai sužeidė) Jieva Stakienę, netikrą kunigaikš-čio Gedimino-Klauscio-Beržans-kio seserį. Laidotuvės buvo va-sario 3 d. I. Kričmontas.

("Saltinis").

IS JONISKIO.

Siaulių pav.

(Iš mūsų korespondento). Joniškio raštinėj vis daugiau laiškų pradeda žuti, ypač ukinin-kai negauna užsieniu laikraščių; laikraščius daug sulauko Rosijos cenzūra, o tuos, kurie dar ateina į valsciaus raštinę, svetimos ypatos išgauna; mat ten kas pri-cina, tas gali pasiimti.

Laiškai kur dingsta tikrai ne-zinia: vieni kalba, kad teip gi svetimos ypatos išneša, bet dau-giamas sako, kad valsciaus raštini-nkas su pagelbininku leidžia dar per savo cenzūrą, ir tēmija kur dailiau laiškas rašytas, tokių jieško adreso iš kur atėjo.

Dėlto patariame nedėti savo ad-resų kiekvienam laiške.

Merkurijus.

IS ŽAGARĖS.

Siaulių pav.

(Iš mūsų korespondento). Čionai ukininkai daugelį so-džių išsikirstė į vienkiemius. Mat ir ukininkai suprato, kad kaimuos gyvenimas yra skurdas. Bet ir išsikirstę ne daug pagerina savo būrį. Kaip sako patarlė: "Viena bėda tai ne bėda. ... Bet dvi, tris, tai žmogų suėda."

Kada ukininkai gyveno kaimuo-se, buvo skurdus gyvenimas ne kaimynams dėl menkų niukų rei-kių po teismus taisyti. Dabar, išsikirstę, šeimyna brangi, o ir sunku gauti, nes visi skubinas išsidauginti į Ameriką ir tai ne tik bežemiai, bet ir patys ukininkai sa-vo žemes atidavė nuomoną vaziuo-ja į Ameriką. Kur tik pasisuksi, vis kalba apie Ameriką.

Merkurijus.

IS DUSETO.

Ežerėnų ap.

Vasario 13 d. Dusetų valsciaus rinkikų sueiga apart kasmetinių nutarimų apie "smietas", dar nu-tarė: reikalauti nuo valdžios 450 kelmų iš valdžios miško pastaty-mui naujos dviklasės mokyklos. Pirm dvejų metų renkant vals-ciaus teisejus, buvo nutarta teis-mo pirmsėdžiu 10 rub., o teis-iams po 5 rub. metinės algos. Ne-uzganėdinti teisejai skundė žemie-čių suvažiavimo teismu, o ten nu-teisė ir apskričio teismas užtvirti-no: pirmsėdžiu 50 rub., o teis-iams po 30 rub. metams. Dabar sueiga vėl paskyrė algas po seno-vei. Dar tarėsi paskirti 200 rub. (po 20 kap. nuo dešimtinės) Du-setų gydytoji metinės algas. Bet atsirado keletas vyrų, kurie šaukė, jog nereikia daktaro. Po ilgu gin-čy visų sutiko mokėti, tik nežinia kodėl to nutarimo neužrašė.

Vargdienis.

("L. U").

IS TAURAGNŲ.

Zarasų ap.

Lig šioliai pas mus nelabai žmo-nės ėjo į Ameriką, bet šimet tai lyg koks vėjas užpuė — eina jauni ir seni, ir kampininkai, ir net ukininkai pametę, ar pardavę savo ukį. — Nežinia iš kur prasi-platino žinios, jog dabar Ameri-koj labai gerai, o ką, girdi, laik-raščiai rašo ir kunigai sako — tai tikri monai.

Noragas.

("L. U").

IS GINTELISKIŲ VALSC.

Telšių ap.

Sausio mėn. buvo valsciaus rink-ikų sueiga valsciaus ponams al-goms paskirti. Mūsų vibornieje žino kaip algas skirti. Raštinin-kas lig šiol gaudavo mėnesių 115 rub., o mokytojas visam kam (ku-rui, šviešai, tarnaitėi, mokyklai laikraščiams gaudavo tik 40 rub. Už tat šiemetams raštiniukū dar uždėjo 200 rub., o mokytoji sumažino ant 30 rub. Seniau, kaip buvo mokytojas rusas, algą gaud-vo didesnę, o mokinių turėdavo 20 —10; dabar gi mokinių yra 60.

Pakelevis.

("L. U").

IS MARIJAMPOLES.

Iš 20 į 21 d. vasario naktia, 4 vyrai su kaukėmis apiplėšė vietinę Bartlingio aptieką, pasisavinę 716 rublių. Ikiol nesusekti. Plė-šikų privedo tiek, kaip niekad. Ma-tyt, kad kartuvės ir katorga jų ne-gazdina.

("L. U").

IS KALVARIJOS.

Suvalkų gub.

Čia lenkai su lietuviais vis oar nesutauko. Taip kovo 7 d., kada po mišparų lietuviai buvo bebaigę giedoti, atėjo ir lenkai, ir radę už-imtus suolus pradėjo lyste lysti. Tada lietuviai atsitraukė ir užleido vietą lenkam; bet kada lenkai su-sėdo, tai lietuviai apstojo juos ratu ir galu gale išvarė lenkus visai iš baznycios. Bet tas brangių lietu-viams kelių ir keliolika lietuvių bai-siai sumušė lazdomis ir akmenimis. Teko nuo lenkų ne tik lietuviams, bet ir vokiečiams: traktirinkui Greitenbergui sunkiai sužeidė pei-liu krutinę, jo žmonai perpiovė gal-vą, o tarnui sužeidė ranką vien už tai, kad atsiskė duoti įkautusiems lenkam degtinės.

Leo-Liudnys.

("L. U").

Kalvarijos kalejime dabar sėdi išviso 277 kaliniai, tarp

Lindvinavo, kuris prie "Sviesos" visai nepriegulejo.

Vasario 10 d. m. atvėrė čionai etapą (per Kauną, Vilnių, Gardiną, Suvalkus ir Čiplieskių) Eidukaitį, Gražiškį "Sviesos" skyriaus pirmininką, kuris išsėdėjo Vilniaus kalėjime suvisuram 4 mėn., ir tą pačią dieną palinosavo. Gal but valdžia norėjo supažindinti jį su etapo smagumais. Seniaus pakeisti iš kalėjimo 3 šviečiams, kurie priversti išvažiuoti iš Lenkų karalystės iki esant sustiprintai apsaugai: Lindvikius Čiplieskius, kuris išsėdėjo kalėjime 4 mėn., Kazys ir Joanna Griniai išsėdėjo po 67 dienas.

Reikia dar paminėti vieną juokingą atsitikimą. Parnai pavasari buvo atvykęs iš Vitebsko Samuel Kagan pakurstyti prie streiko Kalvarijos "Serinius" darbininkus. Valdžia stūžino apie tai, ir galų gale nusprendė Kaganą išvesti iš Lenkų Karalystės. Kadangi jisai gyveno Vitebske, tai buvo tenai suareštuotas ir atgabentas Kalvarijon, kur jam buvo apgarsintas valdžios nusprendimas... išvažiuoti atgal etapą į Vitebską. Už šitą streiką išsiųsti dar iš Lenkų Karalystės ir Kauno, Vilniaus ir Gardino gub. šie Kalvarijos darbininkai žydai: M. Křiman, A. Cereškin, E. Boguslavski, B. Bitker, Handelman, Schulberg ir Novoblocki. Jie išsėdėjo kalėjime nuo 8 iki 9 mėn.

Es—cs.

("L. U.")

IS LANKELISKIŲ.

Vilkiaviskio apsk.

Kiek tai mūsų žmonelės tamsumas ir neįmanymas pridėba įvairių jėgų, nuostolių, kiek joms sveikatos atima, skaudu ir pamislyti... Tai patvirtys štai ir šis atsitikimas. Prieš adventą žmogus P. M. Vinimi (cveku) susižeidė sau ranką. Kad greičiau užgytų, ant mažos žaizdelės užpylė skystimo iš pypkės (soso); kiek palankes užėjo sudegintų katės plaukų. Nuo šių "vaistų" jo žaizda greit užgydavo, bet nepožiūrėjęs rankai ištinę, ir aplinkui senąją užgydusią žaizdą atsivėrė daugelis mažesnių žaizdų. Žmogelis, matydams, kad su jo ranka blogai, parsikvietė ten kokį sūndaktarį. Tas, žinoma, jam nieko negelbėjo. Galų gale iš Vilkiaviskio parvežė daktarą, kuris, apžiūrėjęs ranką, atsakė, kad negalys jokios pagalbos duoti, vien tik ranką nuplauti. O žmogelis ir pamislyti apie tai nenorė. — "Dievuliai! — sako, — duosiu aš, mat, tiesiąją ranką nuplauti!" Aimanuoja žmogelis 8 savaites ir dar nežinia, kokios bus pabaiga!...

Boriska.

("Saltinis").

IS RYGOS.

Vasario 22 d. buvo Rygos Lietuvių Pašėlos Draugijos metinis narių susirinkimas. Pirmininis šitoks susirinkimas buvo šauktas vasario 15 d., bet dėl mažo narių skaičiaus neįvyko. Dabar susirinkimą pradėjo draugijos pirmininkas Zaldokas 1 val. 40 min. po pietų, prie 113 atvykusių narių, kurių vėliau prisirinko apie 300. Susirinkimo pirmininku buvo išrinktas inž. Vanagas. Iš perskaitytos 1908 m. apyskaitos matyt, jog draugija turi narių 680. Pienų per apskaitomuosius metus įplaukė kason 6491 rub. 10 kap., o išleista 5423 rub. 23 kap.; taip kad pelno liko 1067 rub. 37 kap. Priskaičius pelną prie kapitalo 23087 rub. 86 kap. nuo kitų metų, pasirodė, jog balanso šimtet sausio 1 d. esama 24155 rub. 23 kap. Tarp kitų išlaidų ir nariams šelpi reikia paminėti 100 rub. paaukoto, pernykščiu visuotiniojo nutarimu, naujai statomai Bolderos miestelyje (prie Rygos) katalikų bažnyčiai. Perskaitytus metinę apyskaitą, prasidėjo revizijos komisijos pranešimai. Po šiokių-tokių ginčų susirinkimas 1908 m. apyskaitą patvirtino.

Po to buvo pradėta svarstyti programa šiems darbotams. Nutarta paskirti 1250 rub. naują butą draugijai pasisamdyti. Už dabartinį butą mokama 475 rub. per metus. Butui sujieškoti išrinkta komisija iš 4 vyrų. Naujas butas turi būti surastas miesto viduryje, netoliese geležkelio linijos, Ricerių ar Mikalojaus gatvėse. Butas pagėidaujamas iš 7 kambarių, kad jame tilptų mokykla, kambarys mokytojui, buto užveždai, ir kad salėje galėtų susirinkti apie 150 žmonių. Mokyklai praplauti, kaip valdyba reikalauja, taip ir paskirta — 1400 rub. Mokykla busanti

dviklasė, su antru mokytoju, kuriam skiriama 420 rub. algos. Dabartinis mokesnis už mokymą nutarta pakelti dviem rubliais: buvo 5 rub., dabar bus 7 rub. metams; tik neturtingoms našlėms leista bus mokėti tik 5 rub. Kai kurie nariai sakė, kad mokykla miesto viduryje daugumai narių, gyvenančių miesto pakraščiuose, nebusianti prieinama; ar negalėtų draugija kitaip: kaip nors narių vaikų mokymą sutvarkyti? Pagaliaus, Rygos lietuviai juk turi ten tikrą apšvietos draugiją — "Žvaigždę", kuri rūpinasi mokyklų steigimu. Ir ištikro, vargiai kas leis už 3—5 viorštų vaikų, turėdamas miesto pakraščiuose "Žvaigždės" mokyklas.

Cia reikia pažymėti, jog susirinkusieji išpradžios elgėsi priderančiai, sėdėjo ramiai, bet juo toliau, juo kilo vis didesnis triukšmas. Pirmininkui reikė vis tvirtes ir tvirtes varpeliu. Už netvarką reikia kaltinti ir esančią apacioje susirinkimo salės aludę, iš kurios daugelis grįžo pasismaginę ir drąsesni prie ginčų.

15 metų draugijos sukaktuvės nutarta švęsti taip: balandžio 5 d. taisoma vakaras su pietais; kas norės dalyvauti pietuose, turės mokėti 2 rub. Paskirtieji per mokyklą visuotinai susirinkimą 300 rub. šitam jubilėui švęsti — atmainyti. Nariams, mokėjusiems narių mokesnius per tuos visus 15 metų (tokie bus apie 75), nutarta padalyti jubilėaus atminimui gražiai išpauzdintas kortukes. Sumanaukui patarus, mirusiems nariams atsiminti užpiktos mišios; tam tikslui paskirta 10 rub. Pradėjus svarstyti klausimą apie vakarų rengimą išvien su kitomis čionykščiomis lietuvių draugijomis, kilo didelis triukšmas. Pirmininko padėjėjas Janulevičius karštai aiškino apie naudingumą ir toliau rengti vakarus suvienytomis jėgomis, nes draugija iš tokių vakarų jau tiek pelno nebegalinti pageldauti, kiek turėjusi seniau, kada tie ji vieną čia tegyvasi; bet tie išrodinėjamai nieko negelbėjo. Atskirai priešinę balsai vis garsiau kilo (regimai ir kurstytojų netruko), kalbėtojas buvo pertraukiamas, pagaliau kuone visi, kaip užkerėti, ėmė šaukti, jog nebereikia susidėti su kitomis draugijomis, nebereikia "eiti su ponais".

Tan balsan kalbėjo ir Ambramiukas, Grigickis, Jakavičius. Jiems pakalbėjus, kilo dar didesnis triukšmas, ir balsai: nenorim, nereikia... Janulevičius dar kartą buvo pradėjęs aiškinti, jog negėrai skaldyties, siundyties vienus prieš kitus, kad nėra ko bijoti po jų, juk mes ir visi šviečiame savo vaikus ir norime, kad būtų jie tokie pat ponai. Bet dauguma nebesiklausė, ir tik putė savo dūdas. Dar kai kurių buvo patarta atiduoti šitą dalyką kas kartas išristi valdybai, bet ir su tuo nesutiko. Taip ir nutarta, kad "neberekia". Tada Žagžekis patarė, kad dabar, taisynt vienoms vakarų, reikia prašyti p. Siksnį sutaisyti prie pašėlos draugijos artistų kuopelę.

Klausimas apie nuosavių namų pirkimą, regimai įdėtas buvo tik programai papuošti. Jo svarstymas atidėtas kitam sykiui. Draugijos įstatus nutarta išvesti lietuvių kalbon. Draugijos valdybai algtos nepadidinti, tik draugijos buto užveždai: nutarta pridėti, prie dabartinį 100 rub., dar 20 rub.: mat jis butą dar ir apsidlo ir apšviečia savo lėšomis.

Naujos valdybos rinkimai vėl sukėlė ne mažą triukšmą. Valdybos išrinkti: Podėnas, Murelis, Grigickis, inž. Vanagas ir Jasėnas. Valdybos kandidatai: Počėbutas, Vronevskis, Malkėvičius ir Šiaudinis. Revizoriai: Grigaliūnas, Šimanskas (Sumovskis?), Janulevičius ir Vegis.

Po to buvo dar skundų ir prašymų "išrisimas", bet koks tas buvo išrisimas — nebesiekėsi. Pasišnekėta dar apie geresnį chorą, sutvarkymą, ir susirinkimas užsibaigė 7½ val. vakare.

Užbaigęs turu dar čia pažymėti tą netvarką, kuri buvo. Kalbėtojai vertė veržės kalbėti ir lipo vietą po kito, visai pirmininko nebesiklausdami; kalbėtojai ne kalbėjo, tik šaukė; buvo tai išties tartum gerklių lenktynės. Per triukšmą daugelis mažą ką ir teigėdavo, apie ką šnekama, ir tik reikė ir kėlė rankas, skeldami kitus. Dėlto tai kitus klausimus reikėjo net po kels kartus balsuoti, nes ar žmonų. Mokyklai praplauti, kaip valdyba reikalauja, taip ir paskirta — 1400 rub. Mokykla busanti

bių visuomenės reikalų, pašėlininkai tikrai verti papeikimo.

("V-tis").

KO MUMS REIKIA?

Po baudžiavos mūsų valstiečiai, išskyrus dešėtininkus ir grytelninkus, gavo po daugiau žemės, nekaip Rusijos ir Lenkijos valstiečiai. Jei tuomet būtų buvę pasirupinta ir ukiu vedimu valstiečio, tad jis, rasit, nebūtų taip sumenkėjęs ir susiklęs, kaip šiandien matome. Kur seniau buvo platus rėžiai, ten dabar eina ilgi ir siauri, kaip botagai, šniurai, kuriais vos begalima akėčiomis pravažuoti. Ukis vedamas trilaukis, kaip prieš kelias dešimtis metų. Vyriausybė, panaikinus baudžiavą, visai ir rankas nukratė nuo sodiečių reikalų. Kaip jie vedė uki, kaip juo vertėsi, senosios tvarkos valdžia nesirupino. Bet ir pats valstietis negalėjo savimi pasirupinti, kadangi jo valia, jo siekimai kaskart labiau buvo varžomi perdidėle administracijos globa. Valstiečių įstaigos, kuriose turėjo būti aprūpinami sodiečių ekonomijos (ukio) ir kultūros reikalai, netrukė ir save sodiečių dvarais. Dalyvaujo tose įstaigose, dabuoties ten po aštrią administracijos priežiūrą — jam buvo persunkti priedėmai, nuo kurios jis, kaip galėdamas, sukės. Išties, ką svers ten jo žodis, kas jo ten balso klausys? Juk vistiek galų gale vyresnybė, jeigu jai nepatiks, nesutiks su valdžia nutarimais, nepatvirtis jų ir elgisit taip, kaip jai išrodys reikalingiau ir naudingiau.

Be ir nuosaliai ysačiaus mūsų sodiečių ukininko sąmonei angsta buvo. Bendrieji valstybės įstatymai neleidė jam jungties nei uki, nei kultūros draugijos, kurios galėtų praplėsti jo akylotą, pakreipti jo reikalus geresnės vėžon. Ypačingieji įsakymai, vyriausybės leidžiami, dar labiau sunkino valstiečio buti. Atsiminkime spaudos ir žemės pirkimo uždraudimus. Dėl tų priežasčių atsiliko ir mūsų kultūra ir mūsų ukis. Tuo atžvilgiu tik Suvalkų gub. ir Pakurės laimingesnis buvo. Viena turėjo geresnius valstiečių ir kultūringąją Prūsiją šalymais, antra — pakilusius gimnaziškus latvius. Taigi ir šiandien žymiai matyti skirtas ukyje ir kultūroje tarp Lietuvos vidurio ir tarp tų jos pakraščų. Pakurės seka savo kaimynų pavėžda, nesidalija žemių ir skubiai skirstosi vienasėdžiais; Suvalkiečiai gi kada-kadės išejo iš sodžių ir atsisako nuo trilaukių ukių. Lietuvos viduriui ir išsiskirstymas nebelengvas daiktas. Išties dūbų čia nebėkėk bėrai. Pavyzdžiui, dvidešimties dešimtinų dūba su škiu ir tris-keturias dalis, o kartais dar smulkiau. Ant kelių dešimtinų niekoks ukis begali buti. Jo savininkas nei pakartas nei paleistas: Vieno ukiu nebepakaks jam išmisti, reiks dar šio-to iš šalies griebties, o greičiau-greičiau reiks siekties dvaro ir ten bėrnauti. Tokiam ukininkui grumoją pavojus nustoti savo žemės kšnelio ir tapti proletaru. Vienintėlis kelias išlikti gyvam, tai tuojau, pradėjus sodžius skirstyties, parduoti savo sklypelį kaimynui ir su banko (valstybės ar Vilniaus) pagalba, susitarus keliese, pirkties dvaro žemės ir ten kolonijomis, nors po keliolika dešimtinų kiekvienas, apsigyventi.

Be ir keliolikos ir daugiau dešimtinų ukis neišvers, jeigu nesitaisys ir naujuosius reikalavimus. Didžiojo ukio negalima vesti be pinigų, bet ir mažasai nebegali be jų apsieiti. Nunai nepakanka vienos žemės turėti, reikalinga jėra ir pinigų įdėti. Geri gyvuliai, geri padarai, geros sėklos, trašos — visa tati pinigais įgijama. Dvarininkai gauna pasiskolinti iš bankų, žemę ten užstatę. Mažam ukininkui toks bankas neprieinamas ir kėblus. Jam priešina kitur ir kitokio kredito įšėkoties. Užsieniuose mažieji ukininkai jau seniai prasimanė tokį kreditą. Štai Vokietija — visa nutiesta kredito draugijomis ir kitokiomis įstaigomis, kur bėdniausias valstietis gali lengvomis sąlygomis gauti paskolą ukiui įsitaityti ir vesti. Tos draugijos atsirado ne vyriausybės rūpesniu. Jas įsikūrė patys valstiečiai. Priešingai, kaip visur, taip ir ten vyriausybė perdidele savo globa norėjo suvaržyti tų draugijų sumanytojų ir steigėjų sąmonę. Bet stangus vokiečiai-valstiečiai išsiveržė iš tos globos ir šiandien vadina mosios jų kooperacijos (tos draugijos) stovi ant tvirtų pamatų.

Netik smulkieji ukininkai reikalauja tokių draugijų. Apsidairę aplinkui, kad ir didieji ukininkai, dvarininkai, netik užsieniuose, bet ir pas mus — jungiasi ukiu reikalamis draugijoms. Veik kiekvėname paviete Lietuvoje yra atskiro ukio draugijos arba jos skyriai. Tati jau parodo, kad mažiems ukininkams, kaip silpniesiems, dar labiau reikėtų spiesties kryvon. Mažieji ukininkai valstiečiai turi tarp savęs dar daugiau bendrų reikalų nekaip didieji. Kaip būtų lengva valstiečiams prisipirkti žemės, jeigu jie tarp savęs turėtų tam tikrą draugiją susidūrą! Ir uki draugija jiems praverstų. Kredito (kolonijinio) draugijų reikalingumą visi supranta. Be paskolos bėgamiesiems ukiu reikalamis nebegali šiandien apsieiti nei vidutinis valstietis.

Per draugijas latviai stebuklus daro. Neseniai jie pasistatė visų draugijų lėšomis didžiausius ir gražiausius namus Mintautoje. Kad ne draugijos, latviai, kurie po mažiau žemės gavo, nekaip musiečiai valstiečiai, seniai būtų sunykę prieš vokiečius dvarininkus.

("V-tis").

APIE LIETUVOS DVARUS.

Žinome, kad Lietuvoje yra labai daug dvarų žemės. Taip, Kauno gubernijoje dvarai turi beveik tiek pat žemės, kaip ir visi valstiečiai. Suvalkų gubernijoje dvarams prieguli trečia dalis to ploto, kokį valdo valstiečiai. Daugumas mokytojų žemės valdymo tyrinėtojų pripažįsta, kad tokie dideli žemės valdytojai dabar yra šaliai neaudingai, nes truko išvykima ir tos lygybės ant žemės, kokią galima buti. Tariant kitaip — kas turtingesnis, tas esti kuone visur ir viršesnis.

Jei norime, kad Lietuvos gyvenkai tie kiek galint būtų lygūs, turime norėti, kad ir žemės valdymas būtų kuolgyvniausias, nes žemė pas mus tai didžiausias turtas. Pagal visą ką, dabar užima laikas, kuomet didelė dvarų patįs turi palinkimą skirstyti į mažesnes posesijas (dalis) ir pereiti į valstiečių rankas.

Baudžiavai beviespataujant kuone visa žemė prigulėdavo dvarininkams. Tada dvarininkų galybė buvo labai didelė.

Nuo baudžiavos išnyko ta galybė pradeda sparčiai žemyn eiti. Lietuvos dvarininkai buvo daugiausia lenkai. Nelaimingasis paskutinis lenkmetis dar labiau lenkus dvarininkus apsilpnino. Rusijos valdžia besistengdama savo priešininkus (lenkus) kuolabavimas suvaržyti, kad negalėtų vėl kada nors prieš ją sukilti, rupinosi, idant kuodaugiau lenkų žemės pereitų į rusų rankas. Buvo net uždrausta lenkamis pirkti žemę Lietuvoje. Tokiu būdu per 40 metų perėjo iš lenkų į rusų rankas dideli žemės plotai. Bet kas iš to, jei ir rusų rankose dvarai netarpat. Tai dedasi ne vien Lietuvoje, bet visoje Rusijoje. Nors valdžia kiek įmanyma Rusijos dvarininkus pavoju laiko, bet dideli žemės valdytojai kuol tolyn, tuo labyn į skolas bėrenda ir parsiduoda pagalios valstiečiams. Neužginamas daiktas, kad Rusijoje didesnieji žemės valdytojai nyksta ir jų vietą užima vidutiniai žemės valdytojai-valstiečiai. Tas pats ir Lietuvoje.

Kas pakito dvarininkų gerovę, sunku atsakyti. Turėjo susidėti čionai į kruvą daugelis priežasčių.

Patsai baudžiavos persimainymas į kitokį žemės valdymo būdą iškėlė dvarininkus: iš tų vėžų, prie kurių jie buvo per šimtus metų, taip sakant priaukę. Pripratę prie plataus gyvenimo, kuomet turėdavo daugybę darbo neapmokamo baudžiavinių kūrų, dvarininkai negalėjo greitai laiku susiaurinti savo išlaidų. Senoviškas pėtelingas gyvenimas turėjo priversti prie skolų, kurios tolyn vis didyn savo išlaidų. — Toliau, javų atpigimas per tai, kad į Europą ėmė sparčiai plaukti Indijos, Amerikos, Australijos javai. Permažas Lietuvos apšvietimas, kuris per paskutinius 50 metų slogintė slogino šalį: neturėjome ne tik ukės mokyklų, bet ir pradinių buvo permaža. — Darbininkų pabrangimas ir stoka jųjų. Tai vis aiškios priežastys, kurios veda į prapultį dvarus.

Visi kitas priežastis, kaip tai visokio gyventojų suvaržymai iš valdžios pusės, žemės nusiavinimas, blogi orai ir kt. tik paminėsiu.

Šiaip ar taip, bet gi mūsų dvarai dabar dažniau ir dažniau parsiduoda nedideliais sklypais. Lietuvių laikraščiai savo korespondencijose

ne kartą rašinėja, kad ten ir ten parsidavė, ar parsiduoda, ar parsiduos gabalais toks ir toks dvaras. Apsukresni vertelgos gauna iš to ne blogą pelną. Nuperka iš liuosų rankų, ar per licitaciją, dvarė ir tankiai dar nepardavę jie išnaikina girias, nualina lauką ir tik tada valstiečiai visgi dar gana brangiai nuperka dvaro žemę.

Buna dar ir tokie atsitikimai, kad valstiečius skaudžia prigauna. Bėsbankrutijantis dvarininkas išdavinėja dvaro žemę į gabalus ir pardavinėja valstiečiams. Kada jau pasiseka paimti nuo valstiečių kokią 10 tukstančių rublių rankpinigų, kada valstiečiai jau paspėjo apsigyventi ant "savo" žemės, žiurek — dvarą išstatė šenieje kreditoriai ant licitacijos, nupirko kas nors, ir valstiečius išmėno.

Valdžia turi įtaisius taip vadina mą valstiečių žemės banką, kuris ir patsai perka dvarus ir valstiečiams pagelbsti dvarų žemes pirkti. Tai būtų visai geras daiktas, kad tik galėtų lengviau valstiečiai prie jo prieiti. Dabar gi, iki galės per tą banką žemės nusipirkti, reikia toliau didelė kruva visokių popierių pristatyti, jogei ne visi gali išstėti. Visgi tasai bankas savo darbą daro. Stai Kaune yra to banko skyrius. Jisai per 2 paskutinių metų nupirko Kauno gubernijoje 23 dvarus su 22284 dešimtinėmis žemės. Iš to skaičiaus parduota gabalais 9000 suvisuram dešimtinų žemės. Tie 9000 dešimtinų beveik pusiau teko lietuviams ir rusams (sentikiams ir pravoslavams). Laikraščių korespondentai ir V. Dumas atstovai skundžiasi, kad per tą banką pravoslavams kur-kas lengviau žemę pirkts, negu lietuviams. Bankas dar duoda pašėpą tiems valstiečiams, kurie patįs staciai perkasi dvarų žemes. Tokiu būdu su banko pagalba Kauno gubernijos lietuvių iki pradžios 1909 metų apturėjo 23220 dešimtinų dvarų žemės. Pridėjus apie pusę anų 9000 dešimtinų, kuri teko lietuviams, gauname ne tol 38 tukstančių dešimtinų žemės perėjusios su banko pagalba į lietuvių rankas. Kaip jau paminėjau, tas bankas rūpinasi daugiau pagelbti rusams, negu lietuviams. Jeigu tikėti Dumas atstovo Zavisos (vasario 23 d. 1909 m.) kalbai, tai visose Lietuvos gubernijose parduota pigimais kainomis rusams jau apie 200 tukst. deš. valdžios žemės ir per 1000 dvarų. Paskolos jiems duota per 5 milijonų rublių. Rusijos valdžiai malonu mat kuodaugiau siau priversti Lietuvoje saviškių-rusų, per tai ir šelpia kiek įmanyma juosius. Pasak to paties atstovo Zavisos, Kauno, Vilniaus ir Gardino gubernijose jau dabar esą pritraukta 7 nuosimčiai atėjūnų.

Lietuviams reikia dabar pagalvoti, kaip čia su tais dvarais geriau padarius. Puikiausia rados butų, kad susitvėrtų tam tikra bendrovė dvarams pirkti ir dalimis valstiečiams pardavinėti. Pradžioje šių metų buvo pradėjęs keletas vyrų kalbėtis apie sutvėrtimą tokios bendrovės ar banko. Ir pinigai pradžiai būtų ir dalykas radosi nepragaisingas, bet nesurandą, kaip čia pagal Rusijos įstatymus tai atlikti. Mat reikalinga, kad tokia bendrovė, ar toksai bankas tvirtai būtų pastatytas, kad įdėti jame pinigai neprazūtų. Kad būtų toksai tikrumas, tada pinigų rastusi.

Pamisiykime tiktai, kiek tai yra lietuvių pinigų visokiose taupomose kasose ir bankose, kiek dar liuosų pinigų turi Amerikos lietuviai, kiek dar yra turtingų lietuvių Rusijoje? Jeigu tie žmonės žinotų, kad jų pinigai neprapuls, kad nuo šimčiai priderančiai eis, tada jie su mielu noru perkels savo kapitalus į tą Lietuvos žemės banką. Poznanius lenkai turi tokį vadina mą parceliacijos banką ir jisai pajė siorodė labai naudingas. Man rodosi, kad ilgai nelaukiant reikėtų mūsų teisių žinovams per laikraščius ar kaip kitaip paaiškinti, kokių būdu galima būtų tasai dalykai įvykinti. Tuo pačiu kartu mūsų pignuočiams reikia rupintis savo kapitalais tam reikalui į kruvą telktis.

Vieno valdžios valstiečių banko mums neutenka. Reikalingas tvirtas privatinis parceliacijos bankas. Tik tada pasiseks mums šiek-tiek aprūpinti žemę nors dalį Lietuvos žmonių. Išganyti visų bežemių, žinoma, tuo neišganytume, bet be naudos Lietuvai toksai bankas nepasileks. Žinoma, kol kas su tokiais

banku bus, neblogo būtų pradėti lietuviams susidėjus ir mažesniems bendrovėms dvarai pirkts ir gabalais pardavinėti. Dabar patsai laikas būtų tokiu dalyku užsiminti! Tegul pagalvoja apie tai, kas gali!

Rl.

("L. U.")

SUKAKTUVĖS.

Penkėsdešimts su visuram metų atgal pabaigęs universiteto mokslą, daktaras Jonas Leonas Petkevičius, sugriežęs apsigyveno savo tėvų mažame dvarelyje, Panevėžio paviete gulinėdame užkampyje, tarp miškų ir pelkių. Visiems žinoma anie laikai. Tuomet tebeviešpatavo baudžiava, vergija ir juodžiausias liudies tamsumas. Lietuviškų raštų, apart poterių ir prisakymų kaip ir nebuvo. Vos tik pradėjo darbuotis kai-kurie mūsų rašytojai kaip tai: Daukantas, Valančius, Ivinskis, paleidžia nekurius raštus, keletą liaudžiai suprantamų knygelių, aprašinėdami garbingą Lietuvos praeitį, bet minia, baudžiavos nukamuota, vargais prislegta, mažai teatreipia atydos ir rašytojų balsą, pagaliau ir skaityti mažai dar temokėjo. Už tai tie balsai ir raštai sužadino kai-kurių jaunų žmonių širdis: nors auklėti lenkų tradicijose, vienog pasijunta lietuviams, sunais tos žemės, kuri juos nuo gimimo penėjo, ir artimais tų žmonių, su kuriais kudykystę praleido.

Gimnazistų būrelis, baigęs mokslus Vilniuje 1850 metais, duoda sau žodį ir pasizada — išėję augstesnius mokslus grįžti butinai tėvynėn ir darbuotis tarp saviškių. Tokiu tikslu visi jie stėjo medicinos mokslan. Stai tie jaunikačiai: du broliu Koscialovskiu, Moisevičius, Chmielevskis, Grinevičius, Bartoševičius ir Petkevičius. Vienas tik Grinevičius sulaužė pradžią — turkibut Rusijos valdininko šilta vietelė jį suviliojo, — o kiti visi šventai išlaikė savo pasizadėjimą ir per visą amžių tykiai darbavosi Lietuvoje. Iš to būrelio vienas-tik Petkevičius tesulaukė šių laikų gyvas, o kiti visi išlįsi jau po juoda žemele.

Daktaras Petkevičius, pradėjęs daktarauti, iš-pat pradizios mokoje visuose luomuose įgyti pagarbą, užsiplėnyti meilę. Keletą metų daktaravo savo dvarelyje, paskui 37 metus prie Joniškio ligonbučio (seniau prigulėjusio Vilniaus universitetui). — Bedaktarandamas įgijo vardą netik gero gydytojaus, bet ir geriausio žmogaus, kurs be skirtumo luomo, tautos ir tikėjimo prie kiekvieno žmogaus atsineša su tikra meile artimo ir kiekvienam, kiek išgalėdamas, stengiasi padėti ir patarnauti. Mums lietuviams jisai yra ir tuo brangus, jog jo namuose visuomet buvo keliama ir branginama lietuystė. Senelis ir dabar atsimindamas pasakoja, kaip Kijeve studentaudami, visas augščiau minėtasis būrelis (išėjus Moisevičių, kurs Maskvoj mokėsi) visuomet šaukdavosi lietuviams ir susirinkę dainuodavę lietuviškai. Pradžias dainų dar tebeatmena.

"O bukite sveikos teviškos šalys, Gal jus ant amžių žegnoju, Ar sulauks kada mane nemeliai!"... Arba — "Per šešesdešimts metų jungą ant kaklo nesiojom. Per tiek metų kentėjom, bet ne raudojom"....

Paskiau Lauryną Ivinškį matom jo namuose gavusi prieglauda po nustojo mokytojaus vietos Joniškio mokykloje. Du originalūs burge lietuvių tamsybę ir girtuopas p. Mortą Zaunytę Tilžėje, rakiški Petkevičiaus žmonai, kuriuose aiškiai nurodytas širdingas Ivinškio prie visos daktaro šeimos atsinešimas. Kaip jo namai atsinešė prie "jaunos Lietuvos" prisikėlimo, nėra ko rašyti, nes ne vienas iš skaitytojų savo auge girdėjo, savo akimis regėjo, neberekia nei minėti.

Daktaro geras draugais tapogi buvo kun. Rinkevičius, pernai miręs Pušalotuose, ir kun. Borkevičius, miręs Joniškeliuose, abu karšti Lietuvos miltėtojai ir prastųjų žmonių užtarėjai, abu mūs kalbos miltėtojai ir žinovai. Pirmasis nemažai sudėjęs dainų. Daug jų jau užmiršta, bet jo pavasario daina tebegyvuoja maž kiekvieno piemenėlio mintyje:

"Linksmo pavasario atėjo dienos, Iš berzo tek sula kaip kriokštis vienas" ir tt.

Kunigėlis tykus, plačiau nežinomas, žadino liudies susipratimą, atsinešdamas meilę prie prašėkėčių. Tankiai kokiām tautiškam reikalui pritrūkus iše-

klaus, noriai atidarydavo savo mašnelę.

Tokie tai maž daug draugai senelio daktaro. Kaip yra sakoma: toks toki pažino ir ant alaus pavadinio.

Per 45 metus dirbęs be poilsio daktaras, nebeteikęs sveikatos, grįžta vėl į savo dvarelį, mažai begirdįs, mažai bematęs, o vis dar ligonių lankymos gyvena.

Šimtet aplinkiniai, jaunesni daktarai, prie kurių visuomet širdingai atsinešė Petkevičius senelis, taip-gi ir kiti kaimynai sumanę pasveikinti jį 52 metais jo daktaravimo sukaktuvėn. Visų sumanytojų įgaliojimas Bortkevičius, katalikų kunigas Joniškio džiokonas, ir kalvynų kunigas Sepetis (Svobiškių klebonas) vasario 10 Puziniškyje akyvaizdoje susirinkusių jo vaikų ir artimos giminės visų pasirašiusiųjų vardu pasveikino senelį ir įteikė jam prirengtąjį adresą, aptaisytą puikiame albume; prie to dar sumetė šiek tiek išteklaus, rengiasi pastatyti verandą prie senelio namų Puziniškyje, kad senelis turėtų kur patogiai pasėdėti ant oro. Albume atspaudintas pasveikinimas šiais žodžiais:

"Pusė amžiaus praslinko nuo to laiko, kaip pabaigęs mokslą apsietai priginotį žavę šalį, kamė nūo senovės tavo pirmtakui vedė jau kultūriškąjį darbą. Tuomet buvo dar vergijos ir didžiausios tamsybės laikas, o tu savo atsiradimu išejai spindulius šviesos, likdamas tikrai draugu ir apgyneju reikalų ir vargo žmonių, savo karštu darbu, savo meile artimo, savo nepaliaujamų kovojimų su tamsybe ir neįmanymų vargdenių užsiplėnei giliausią pagarbą visuose luomuose žmonijos taip, jog kiekvienas su pasidžiaugimu su atsiskaita: "mūsų Petkevičius"! Garbė tau už tai, guodojamas pilietis! Daleis bent mums, tavo draugams, už tavo 50-metinį naudingą darbą už tavo augstų idėjų teisybę ir grožį, išreikšti tau netik žodžius mūsų karštos meilės, bet gilius ir širdingus pagarbų, su linkejiu dar ilgus metus gyventi tarpe mūsų ir pavyzdžio mums buti. Ir kad tau Puziniškyje visuomet žibėtų mūsų tėvynės teisybės šviesa, sklėdžiamas spindulius tautiško susipratimo, darbo, meilės, dailės ir doros".

Toliau seka kelios dešimtys parašų, daugiausiai daktarų: sykiu pasirašė dvarininkai, kunigai, tarnautojai, ukininkai, — žmonės visokių tautų ir tikybų, rusai, lenkai, lietuviai, žydai, vokiečiai ir latviai.

Senelis klausosi išbales, susijūdinges, net akis pilnos asarų, drebėnčiu balsu atkartoja: Dėkui! Dėkui! Jums, mano mylimieji! Dėkui!

...Dievuliai brangus! — atėjo mintis galvon: — mūsų laikraščiai iš Vilniaus, kaip tyčia toje valandoje atnešė žinias apie baisias tautiškas lietuvių su lenkais kovas, o čia žmogelis savuosius mylėdamas, mokoje sykiu patalpinti širdyje ir kitataučius. Zemaite.

("V. 2.")

IS JOHANNESBURGO.

Pietinėj Afrikoj.

7 d. vasario šių metų susirinkome užbaigti D. L. K. Vytauto draugovę, įsteigta 15 d. lapkričio, 1903 m. Tikslu draugovės buvo tik pagelba ligoj. Ją uždaram dėl išvažinėjimo sanarių, kurių vietoj nauji neprisiėdė, nes Johannesburge lietuvių tamsybę ir girtuopas p.

tas buvo mažas; advokatai ir kito smulkios išlaidos buvo 34 sv. dviem ligoniniam išmokėta pagalbos 92 svaru, iš jų vieną J. J. išstūmė į Lietuvą. Sanariams 3 apšildant Transvaalį pirkome dovanas už 8 sv., 2 sv. draugijos pinigų pasisavino kitas. Mat sanarys draugijos negalėdamas priimti susirinkimam padavė Z. J. J. 2 sv., bet juos Z. J. prisavino ir iš draugijos atsisakė; pinigų ne nori atiduoti, sako, kad teismui duotume. Bet už 2 sv. neverta bylinėtis. Draugijai liko 7 sv. 10 silingų, kuriuos pasyberė tautiškiems reikalams. Reikia dar pridurti, kad draugija ant 18 mėnesių buvo uždaryta, mėnesinių mokesčių nemokėjo, nes liko tik 4 sanariai, tiek sanarių likus, sulys konstitucijos reikia uždaryti draugiją; laukėme daugiau sanarių, bet vietos sulaukti, du sanariai apšildė Transvaalį, tai turėjom užbaigti draugiją D. L. K. Vitauto. Kada draugija tapo įsteigta, buvo apie 300 lietuvių Johannesburge; jeigu būtų susivieniję į vieną būrį, būtų galinai šį tą nuveikti.

Dabar yra Sv. Juozapo pagalbinė draugija; ji ir tik 7 sanariai turi. Likusius D. L. K. Vitauto draugijos pinigus 7 sv. 10 sil. paskiriam: 5 sv. moksleivių šelpimui "Zibarelis" draugijai siunčiam į "Lietuvos Uklininką", 2 sv. 10 sil. į "Lietuvos" redakcijai, Lietuvos kankintiniams. J. Zlabis.

IS CORDOBOS, PIETINĖJ AMERIKOJ.

Dabar pas mus visai kitaip negu buvo keli mėnesiai atgal. Cordoboj lietuvių buvo apie tris šimtus, o kartais ir daugiau; bet dabar liko vos apie kelias dešimtis. Lietuviai gana tankiai serga, mirę gi penki: Kalvelis nuo Subavičiaus, Mankus nuo Tauragės, Jonaitis nuo Ligonų, Tyla nuo Trakų, Bernatavičia nuo Trakų. Visi buvo jauni vyrai.

Uždariai čia ne vienodi. Kasant kanalą nuvedimui vandens miestam mokojo po 2½ peso, dirbdavo 9 valandas. Pabaigus kanalą, lietuvių iš Cordobos išvažiavo kitur. Dirbtuvė moka prastam darbininkui po vieną pesą ir 80 centavų; dailidėms moka po 35—49 cent. už darbo valandą; sliesoriams po 28—50 cent., teplioriams 22—45 cent. Cordobos aplinkinėse kitor paprastam darbininkui moka po 2 pesu. Darbas nesitraukia ilgiau kaip 9 valandas.

Mes lietuvių prigulim prie draugovės Circula Abrosos, klierikų; grynai lietuviškos nė jokios nėra. Visi Cordoboj gyvenant lietuviai vienstipiai, šeimos yra tik dvi, o vienas dabar apsigėdė su italijonais; vyras moka kalbėti vien lietuviškai, o jo pati vien italiskai.

Netoli Cordobos yra Argentinos prezidento dvaras, o jame pulkus sodnas. Jame dirbo ir keli lietuviai, o vienas vedė, turi mažą kudišką. Moka ten po 50 pesų 1 mėnesį, kudiškui duoda ant dienos po litrą pieno. Dirba 8 valandas. Tiek iki šiol dirbdavo. Dabar liepa dirbti 10 valandų, o mokeskis tas pats. Du lietuviai parėjo jau į Cordobą, o vieną dar liko dvaru. J. Mainonis.

PASARGA VAŽIUOJANTIEMS I LIETUVĄ.

Persergėsi važiuojančius į Lietuvą, kad nevaižiotu be konsulo pasporto, nes važiuojantiems be pasporto perėjimas per rubežius atsieina 10 sykių daugiau negu paspartas. Važiuojančius be pasporto rubežiaus sargyba areštuoja ir varo kaip vagi atpau. Suareštuotas turi užsimokėti už vežimą ir po \$5.00 ant dienos sargui, kuris jį varo; turinčius pasportus liuosai leidžia per rubežius, ir nieko nekaistuoja. Slaptai niekas pereiti negali. Eitkumose yra daugybė vadų, bet beveik visi "žulikai". Je grįžtantys iš Amerikos įšneka, kad jie gali saugiai pervesti per rubežius, kad jie turi rubežiaus sargus papirkus ir kad sargai einančių negaudys, o kada paima pinigų, tai keliaujančius atveda ant rubežiaus ir tyčia atiduoda į maskolių rankas ir paskui juokiasi iš lengvatikių žmonių, apilpėse juos ant kelesdešimt doliarų. Pereitą rudens čia važiuodamas į Lietuvą, pats patekau į rankas tokių apgavikų, kurie paėmė nuo manęs pinigų už slapta pervedimą per rubežius ir paskui tyčia atidavė į rankas maskolių ant rubežiaus, o patį pabėgo. S. Balčiūnas.

IŠ AMERIKOS.

UZDRAUDE PERSTATYTI.

Boston, Mas. Dėl protesto gubernatoriaus, miesto majoro ir kurtų visokių krikščionių tikėjimų, kuriems rodėsi priešinga dorai, santi garsi opera komponisto Strausso Salome, opera ta Bostone nebus perstatyta. Tuom tarpu nemoraliskumo yra kur kas daugiau visokių amerikoniškose farose perstatomose amerikoniškuose teatruose.

VANDUO UZLIEJO KAPINES.

Pittsburg, Pa. Pertruko čia dideli dūda vandens traukimo įtaisų šiaurinėje miesto dalyje ir išsielėjas vanduo užliejo švento Jono kapines. Vanduo išvartė daug antkapinių stovyklų, išplėdė tulą numirėlių skaitliu.

ŽMOGŽUDYSTĖ.

Toledo, O. Netoli nuo čia, rusų locnų sudegusių namų rado užmuštus 65 metų Ludvigą Kruegerį ir 63 metų jo moterį. Abiejų kūnai buvo subdyti ir į žemę užkasti. Suėmė kokią ten Sobolevskį, kuris nuo Kruegerio pirkio farmą ir įmokėjo jam 2000 dol.

IZDO NEPRITEKLIUS.

Washington, D. C. Sulys atskaitos izdo ministerio, kovo mėnesio izdas, turėjo įplaukų \$53,377.02, o išlaidų \$54,445.34; tai vieno mėnesio nepriteklis siekia \$3067.52. Nepriteklis gi 9 mėnesių (nuo 1 d. liepos perėmė me) siekia \$80429.501. Neuzligo gal, kaslink izdo nepritekliaus Amerika ir Maskoliją pralenks. Izdas turi skolos \$102276520; skola tokiu būdu per vieną mėnesį pasididino ant 3 milijonų doliarų.

NEGALĖJO PALEKTI.

Lewrenceburg, Ind. Čia atsiubvo mėginimai padirbti profesoriaus Scotto iš Chicago orlaivio be baliono, arba teip vadinamo aeroplano. Orlaivys vienok atsisakė lėkti, todėl mėginimai nepasisekė.

UZDARĖ MOKYKLAS.

Raleigh, N. Car. Čia likosi uždarytos visos viešos mokyklos, kadangi miestas neturi pinigų užmokėti algų mokytojams. Pirmiausia užlaikymui mokyklų miestas turėjo ganėtinai pinigų už leidimus pardavinėti svaiginančius gėrimus; uždarius salūnus, pinigų gėrimų, nes kitokių šaltinių nesurasta.

PAGERINTI FONOGRAFAI.

Atlantic Highlands, N. Y. Gyvenantis čia Dr. Vew Mater pagerino teip fonografo, kad jie visai teip kalba ir dainuoja kaip ir dainuojantis arba kalbant. Braskėjimas aparato visai panaikintas. Pagerintuose fonografuose žmogaus paprastą kalbą galima natūrališkai užlaikyti per šimtmečių eiles.

CHICAGOS MOTERŲ REIKALAVIMAS.

Springfield, Ill. Senatorius Clyde Jones tiesdaryt butui suteikė Chicago moterų reikalavimą, kad rinkimuose miesto urėdinkų moterys galėtų dalyvauti drauge su vyrais, žinoma tokios moterys, kurios, sulys įstatymų, teip kaip ir vyrai, veda savistovį gyvenimą.

NUSIBANKRUTINO PARAPIJA.

Cleveland, O. Katalikškas kunigas McMahon padavė teismam reikalavimą pripažinti jo parapiją nusibankrutinę. Skolos parapijos siekia \$150,000, o turtas tik 75,000 dol. Žmonėms sudėjusiems pas kunigą savo pinigų nemažai todėl atsis uždyti.

MUSTYNĖ AMERIKONŲ DARBININKŲ SU VENGRAIS.

Terre Haute, Ind. Čia užgimė smarkios mustynės tarp anglekasių amerikonių ir vengrų. Vengrai stengėsi amerikonių neleisti į kasyklas. Naktį pradėjo smarkias mustynes ir penki amerikonių likosi sužeisti, vienas sužeistas mirtinai. Vengrai užsidarė vienuose namuose ir šiais priėmė amerikonių, kurie atėjo reikalauti prašalimino. Amerikonai teipgi atsielė šiais.

PURĖNAS PALIUOSUOTAS.

New York. Maskoliskasis revoliucionierius, latvis Purėnas, kurio išdavime reikalavo Maskolijos randas, likosi komisoriaus

Hitchcocko paliuosuotas, Komisoriaus pripažino Purėna politišku prasizengėliu, o tokiu Amerika neprivalo išduoti. Ar dabar nurims maskoliskasis konsilius, ar dar kibis prie Purėno, kad jam daugiau nemalonumo padaryti, tas tuojau pasirodys.

GIMIMŲ SKAITLIUS MAŽINASI.

Washington, D. C. Iš statistikos biuro atskaitos matyt, kad Amerikoj skaitlius vaikų mažinasi: 1790 m. vidutinis skaitlius šeimynų sanarių buvo 5,8, o jau 1900 metuose tik 4,6. 1790 metuose šeimynų susidandčių iš 6 ypatų buvo pusė viso jų skaitliaus, dabar gi tokių šeimynų yra tik ketvirta dalis, o 3 dalys susideda iš mažesnio sanarių skaitliaus.

UZSIDEGE KASYKLOS.

Mahanoy City, Pa. Užsidegė North Mahanoy anglų kasyklos. Ugnį iki šiol nepasisekė užgesinti. Minėtose kasyklose dirbo 1000 darbininkų.

MUSTYNES DEL DEGTINĖS.

Wellsville, O. Atkakus čia garlaivius su degtine, tuojau užgimė smarkios mustynės tarp gėrimų priešų ir jo šalininkų ir garlaiviu tarnų. Gana sunkiai sužeista 4 vyriškiai.

GAISRAI.

Winchester, Va. Sudegė čia Resce B. Castero namai. Sudegė teipgi Castero dukterė, o jis pats ir jo moteris sunkiai apdegė.

Leavenworth, Kans. Sudegė čia kariskasis kalėjimas. Nuostolius gaisro padarytus skaito ant 250000 dol. Sėdinčius kalėjime visus pasisekė išvesti.

Springfield, Ten. Sudegė čia tabako dirbtuvės Bell & Sunų. Nuostolius gaisro padarytus skaito ant 150000 dol.

Rochester, N. Y. Sudegė čia trioba teip vadinama Reynolds Arcade. Nuostolius gaisro padarytus skaito ant 300000 dol.

Winnipeg, Manitoba. Kaime Emo, ant Minnesotos rubežiaus, sudegė namai Roberto Sterreto. Sudegė dvejetas Sterreto vaikų, o kiti šeimos sanariai pavojingai apdegė ir apsiklė šokdami per langus nuo augstesnių lubų.

EXPLOZIJOS.

New York. 31 d. kovo, po naujai statomu viaduktu ant Hoboken Meadows explodavo nežinia keno pamestas dinamitas. Explozija išnaikino dalį viadukto ir pridirbo nuostolius ant 10000 dol.

Chillicothe, O. Netoli Indian Creek, iškraunant dinamitą iš geležkelio vagono atsitiko baisi explozija, kurios 8 darbininkai liko sudraskyti, o 8 sunkiai sužeisti.

NELAIMES ANT GELEŽKELIU.

Ogden, Utah. Netoli Castle Rock išsiko iš vėžių Union Pacific geležkelio traukinys. Prie to du traukinio tarnai liko užmušti.

IŠ DARBO LAUKO.

Chicago, Ill. Prasidėjus balandžio mėnesiui, paliovė Chicagoj dirbė 2500, kadangi pasibaigė jų kontraktai. Paliovė dirbė organizuoti elektrotechnikai, jų yra 1400, teipgi 500 garinių judų dirbėjų, 500 sanarių Sheniffers Union. Sustreikavo teipgi tulas skaitlius siuvėjų.

Chicago, Ill. Dalis garinių judų darbininkų ir elektrikų pakėlė streiką. Sustreikavo darbininkai krautuvų: Sprague, Warner & Co., Franklin McWaghe Co., Henry Horner & Co., Paterson & Co., Hoyt & Co., Durand & Kasper Quan & Co., John Toham & Co. Drožkų vežėjai apreiškė darbavimus, jog jie atsisako nedėlios dienos važinėti su numirėlių kūnų lydetojais.

Pawnee, Ill. Dirba čia šiomet kartų pilną laiką. Iš kitur pribuvusiam darbas sunku gauti. Nėra nė jokios lietuviškos draugovės, bet gal su laiku atsiras.

Pittston, Pa. 400 darbininkų kietųjų anglų kasyklų Keystone pakėlė streiką, kadangi kompanija numazino darbininkų algas.

New York. Kietųjų anglų kasyklų savininkai pagarsino, jog ant prašymo T. L. Lewisio, jie ir po 1 dieną balandžio palieka senasias algas. Tarybos darbininkų organizacijų su kasyklų savininkais traukiasi toliau.

Birmingham, Ala. Darbai čia dar vis eina negeriausiai; kada jie pasigeris, nežinia.

Winnipeg, Manitoba. Angliakasių streikai apėmė veik visas vakarines Kanados anglų kasyklas.

LIETUVIAI AMERIKOJ.

IS CHICAGO, ILL.

Chicagiečiai didžiuojasi teatrais, bet kad nieks užtai nieko ne sako, tai atsiranda tokių, kurie supratimo neturėdami apie teatrą, o rengia perstatymus.

28 d. kovo š. m. rupesniu 81 kuopos L. S. S., svetainėj University Settlement buvo perstatyta drama Antonovo "Bomba". Suliginant autorius geras mintis su lošimu, didelė spraga pasidaro.

Senelė (M. Dundulienė) gana gerai atliko savo užduotį. Snipas (K. Pocevičius) savo bėgiojimu, tryptimu, drebėjimu, ypatingai akių mimika greičiau panašus buvo į pamišėlį. Berniukas (G. Karalius) ir miestsargis (P. Romėkis) atliko neperblogiausiai. Iš kareivių gerai išėjo J. Mickus, kiti per šaltai. Žydas (D. Dragas) labai gerai atliko savo rolę. Apie žandarus beveik nereikėtų nė minti, nes juos greičiau galima pavadinti "stovyloimis". Visuomet sukosi į sceną, bet ne į publiką. Kada chemikas darė operacija bombai, tai žandaras stovėjo ir ramiai žiūrėjo, rodos kad jie juokio. Ir todėl daugumas jau visai nesikitas. Liejant vandenį ant chemiko, jokio įspūdžio nepadarė, nes pirmia liuosai stovėdami, jo nesibijojo, o dabar lig tičiomis pylė vandenį ant jo. Pašaliniam kareiviui truko narsumo, ypač kada sakė, kad gali bombą nešti kur tik reikia ir pavojaus negali būti. Chemikas beveik blogiausiai atliko savo rolę: jam nerupėjo lošimas, nudavimas ir operacija bombos, bet jo akys, kurios teip atrodė, kad turėjo į bombą, buvo nukreiptos į dešinįjį kampą estrados. Jis parodė, kad jam (chemikui) kas, ugnatamas publikai, suteikia instrukcijas. Operacija atlikta ne teip kaip autoriaus norėta. Chemikas, pagėms peli, pustaė bombą kaip kad duonos kegal. Mabris (M. Dundulienė) gana gerai atliko, bet dar but geriau atlikus, jei žandaras, jei jejus, būtų stropiau ir smarkiau užklauses, ko ji čion nori? O jis užklause lyg koks mielaširdingas žmogus! Skambinimas ant piano nusisekė vidutiniškai. C. Matulis deklaravo čerkšdamas, lyg mėsina netekus tepalo, rėkė visokiems baltešais. Akių mimika buvo baisi: į minutę padarė gal apie 30 mirktelejimų. Geriau but buvę jei vakaras būtų buvęs be deklamacijų.

Buvo sakytas monologas "Lietuvos dvarininkų revoliucija". Monologas ne geriausia nusisekė.

Vyrų choras padainavo "I kovą". Dainavimas pasisekė gerai, tik tenoras buvo silpnas (jeigu choro buvo vienas, tai neįstabus, kad jo balsą dengė kiti. Red.).

Smekla.

Chicago, Ill. Prasidėjus balandžio mėnesiui, paliovė Chicagoj dirbė 2500, kadangi pasibaigė jų kontraktai. Paliovė dirbė organizuoti elektrotechnikai, jų yra 1400, teipgi 500 garinių judų dirbėjų, 500 sanarių Sheniffers Union. Sustreikavo teipgi tulas skaitlius siuvėjų.

Chicago, Ill. Dalis garinių judų darbininkų ir elektrikų pakėlė streiką. Sustreikavo darbininkai krautuvų: Sprague, Warner & Co., Franklin McWaghe Co., Henry Horner & Co., Paterson & Co., Hoyt & Co., Durand & Kasper Quan & Co., John Toham & Co. Drožkų vežėjai apreiškė darbavimus, jog jie atsisako nedėlios dienos važinėti su numirėlių kūnų lydetojais.

Pawnee, Ill. Dirba čia šiomet kartų pilną laiką. Iš kitur pribuvusiam darbas sunku gauti. Nėra nė jokios lietuviškos draugovės, bet gal su laiku atsiras.

Pittston, Pa. 400 darbininkų kietųjų anglų kasyklų Keystone pakėlė streiką, kadangi kompanija numazino darbininkų algas.

New York. Maskoliskasis revoliucionierius, latvis Purėnas, kurio išdavime reikalavo Maskolijos randas, likosi komisoriaus

Hitchcocko paliuosuotas, Komisoriaus pripažino Purėna politišku prasizengėliu, o tokiu Amerika neprivalo išduoti. Ar dabar nurims maskoliskasis konsilius, ar dar kibis prie Purėno, kad jam daugiau nemalonumo padaryti, tas tuojau pasirodys.

GIMIMŲ SKAITLIUS MAŽINASI.

Washington, D. C. Iš statistikos biuro atskaitos matyt, kad Amerikoj skaitlius vaikų mažinasi: 1790 m. vidutinis skaitlius šeimynų sanarių buvo 5,8, o jau 1900 metuose tik 4,6. 1790 metuose šeimynų susidandčių iš 6 ypatų buvo pusė viso jų skaitliaus, dabar gi tokių šeimynų yra tik ketvirta dalis, o 3 dalys susideda iš mažesnio sanarių skaitliaus.

UZSIDEGE KASYKLOS.

Mahanoy City, Pa. Užsidegė North Mahanoy anglų kasyklos. Ugnį iki šiol nepasisekė užgesinti. Minėtose kasyklose dirbo 1000 darbininkų.

New York. Kietųjų anglų kasyklų savininkai pagarsino, jog ant prašymo T. L. Lewisio, jie ir po 1 dieną balandžio palieka senasias algas. Tarybos darbininkų organizacijų su kasyklų savininkais traukiasi toliau.

Birmingham, Ala. Darbai čia dar vis eina negeriausiai; kada jie pasigeris, nežinia.

Winnipeg, Manitoba. Angliakasių streikai apėmė veik visas vakarines Kanados anglų kasyklas.

LIETUVIAI AMERIKOJ.

IS CHICAGO, ILL.

Chicagiečiai didžiuojasi teatrais, bet kad nieks užtai nieko ne sako, tai atsiranda tokių, kurie supratimo neturėdami apie teatrą, o rengia perstatymus.

28 d. kovo š. m. rupesniu 81 kuopos L. S. S., svetainėj University Settlement buvo perstatyta drama Antonovo "Bomba". Suliginant autorius geras mintis su lošimu, didelė spraga pasidaro.

Senelė (M. Dundulienė) gana gerai atliko savo užduotį. Snipas (K. Pocevičius) savo bėgiojimu, tryptimu, drebėjimu, ypatingai akių mimika greičiau panašus buvo į pamišėlį. Berniukas (G. Karalius) ir miestsargis (P. Romėkis) atliko neperblogiausiai. Iš kareivių gerai išėjo J. Mickus, kiti per šaltai. Žydas (D. Dragas) labai gerai atliko savo rolę. Apie žandarus beveik nereikėtų nė minti, nes juos greičiau galima pavadinti "stovyloimis". Visuomet sukosi į sceną, bet ne į publiką. Kada chemikas darė operacija bombai, tai žandaras stovėjo ir ramiai žiūrėjo, rodos kad jie juokio. Ir todėl daugumas jau visai nesikitas. Liejant vandenį ant chemiko, jokio įspūdžio nepadarė, nes pirmia liuosai stovėdami, jo nesibijojo, o dabar lig tičiomis pylė vandenį ant jo. Pašaliniam kareiviui truko narsumo, ypač kada sakė, kad gali bombą nešti kur tik reikia ir pavojaus negali būti. Chemikas beveik blogiausiai atliko savo rolę: jam nerupėjo lošimas, nudavimas ir operacija bombos, bet jo akys, kurios teip atrodė, kad turėjo į bombą, buvo nukreiptos į dešinįjį kampą estrados. Jis parodė, kad jam (chemikui) kas, ugnatamas publikai, suteikia instrukcijas. Operacija atlikta ne teip kaip autoriaus norėta. Chemikas, pagėms peli, pustaė bombą kaip kad duonos kegal. Mabris (M. Dundulienė) gana gerai atliko, bet dar but geriau atlikus, jei žandaras, jei jejus, būtų stropiau ir smarkiau užklauses, ko ji čion nori? O jis užklause lyg koks mielaširdingas žmogus! Skambinimas ant piano nusisekė vidutiniškai. C. Matulis deklaravo čerkšdamas, lyg mėsina netekus tepalo, rėkė visokiems baltešais. Akių mimika buvo baisi: į minutę padarė gal apie 30 mirktelejimų. Geriau but buvę jei vakaras būtų buvęs be deklamacijų.

Buvo sakytas monologas "Lietuvos dvarininkų revoliucija". Monologas ne geriausia nusisekė.

Vyrų choras padainavo "I kovą". Dainavimas pasisekė gerai, tik tenoras buvo silpnas (jeigu choro buvo vienas, tai neįstabus, kad jo balsą dengė kiti. Red.).

Smekla.

Chicago, Ill. Prasidėjus balandžio mėnesiui, paliovė Chicagoj dirbė 2500, kadangi pasibaigė jų kontraktai. Paliovė dirbė organizuoti elektrotechnikai, jų yra 1400, teipgi 500 garinių judų dirbėjų, 500 sanarių Sheniffers Union. Sustreikavo teipgi tulas skaitlius siuvėjų.

Chicago, Ill. Dalis garinių judų darbininkų ir elektrikų pakėlė streiką. Sustreikavo darbininkai krautuvų: Sprague, Warner & Co., Franklin McWaghe Co., Henry Horner & Co., Paterson & Co., Hoyt & Co., Durand & Kasper Quan & Co., John Toham & Co. Drožkų vežėjai apreiškė darbavimus, jog jie atsisako nedėlios dienos važinėti su numirėlių kūnų lydetojais.

Pawnee, Ill. Dirba čia šiomet kartų pilną laiką. Iš kitur pribuvusiam darbas sunku gauti. Nėra nė jokios lietuviškos draugovės, bet gal su laiku atsiras.

Pittston, Pa. 400 darbininkų kietųjų anglų kasyklų Keystone pakėlė streiką, kadangi kompanija numazino darbininkų algas.

New York. Maskoliskasis revoliucionierius, latvis Purėnas, kurio išdavime reikalavo Maskolijos randas, likosi komisoriaus

Hitchcocko paliuosuotas, Komisoriaus pripažino Purėna politišku prasizengėliu, o tokiu Amerika neprivalo išduoti. Ar dabar nurims maskoliskasis konsilius, ar dar kibis prie Purėno, kad jam daugiau nemalonumo padaryti, tas tuojau pasirodys.

GIMIMŲ SKAITLIUS MAŽINASI.

Washington, D. C. Iš statistikos biuro atskaitos matyt, kad Amerikoj skaitlius vaikų mažinasi: 1790 m. vidutinis skaitlius šeimynų sanarių buvo 5,8, o jau 1900 metuose tik 4,6. 1790 metuose šeimynų susidandčių iš 6 ypatų buvo pusė viso jų skaitliaus, dabar gi tokių šeimynų yra tik ketvirta dalis, o 3 dalys susideda iš mažesnio sanarių skaitliaus.

UZSIDEGE KASYKLOS.

Mahanoy City, Pa. Užsidegė North Mahanoy anglų kasyklos. Ugnį iki šiol nepasisekė užgesinti. Minėtose kasyklose dirbo 1000 darbininkų.

New York. Kietųjų anglų kasyklų savininkai pagarsino, jog ant prašymo T. L. Lewisio, jie ir po 1 dieną balandžio palieka senasias algas. Tarybos darbininkų organizacijų su kasyklų savininkais traukiasi toliau.

Birmingham, Ala. Darbai čia dar vis eina negeriausiai; kada jie pasigeris, nežinia.

Winnipeg, Manitoba. Angliakasių streikai apėmė veik visas vakarines Kanados anglų kasyklas.

LIETUVIAI AMERIKOJ.

IS CHICAGO, ILL.

Chicagiečiai didžiuojasi teatrais, bet kad nieks užtai nieko ne sako, tai atsiranda tokių, kurie supratimo neturėdami apie teatrą, o rengia perstatymus.

28 d. kovo š. m. rupesniu 81 kuopos L. S. S., svetainėj University Settlement buvo perstatyta drama Antonovo "Bomba". Suliginant autorius geras mintis su lošimu, didelė spraga pasidaro.

Senelė (M. Dundulienė) gana gerai atliko savo užduotį. Snipas (K. Pocevičius) savo bėgiojimu, tryptimu, drebėjimu, ypatingai akių mimika greičiau panašus buvo į pamišėlį. Berniukas (G. Karalius) ir miestsargis (P. Romėkis) atliko neperblogiausiai. Iš kareivių gerai išėjo J. Mickus, kiti per šaltai. Žydas (D. Dragas) labai gerai atliko savo rolę. Apie žandarus beveik nereikėtų nė minti, nes juos greičiau galima pavadinti "stovyloimis". Visuomet sukosi į sceną, bet ne į publiką. Kada chemikas darė operacija bombai, tai žandaras stovėjo ir ramiai žiūrėjo, rodos kad jie juokio. Ir todėl daugumas jau visai nesikitas. Liejant vandenį ant chemiko, jokio įspūdžio nepadarė, nes pirmia liuosai stovėdami, jo nesibijojo, o dabar lig tičiomis pylė vandenį ant jo. Pašaliniam kareiviui truko narsumo, ypač kada sakė, kad gali bombą nešti kur tik reikia ir pavojaus negali būti. Chemikas beveik blogiausiai atliko savo rolę: jam nerupėjo lošimas, nudavimas ir operacija bombos, bet jo akys, kurios teip atrodė, kad turėjo į bombą, buvo nukreiptos į dešinįjį kampą estrados. Jis parodė, kad jam (chemikui) kas, ugnatamas publikai, suteikia instrukcijas. Operacija atlikta ne teip kaip autoriaus norėta. Chemikas, pagėms peli, pustaė bombą kaip kad duonos kegal. Mabris (M. Dundulienė) gana gerai atliko, bet dar but geriau atlikus, jei žandaras, jei jejus, būtų stropiau ir smarkiau užklauses, ko ji čion nori? O jis užklause lyg koks mielaširdingas žmogus! Skambinimas ant piano nusisekė vidutiniškai. C. Matulis deklaravo čerkšdamas, lyg mėsina netekus tepalo, rėkė visokiems baltešais. Akių mimika buvo baisi: į minutę padarė gal apie 30 mirktelejimų. Geriau but buvę jei vakaras būtų buvęs be deklamacijų.

Buvo sakytas monologas "Lietuvos dvarininkų revoliucija". Monologas ne geriausia nusisekė.

Vyrų choras padainavo "I kovą". Dainavimas pasisekė gerai, tik tenoras buvo silpnas (jeigu choro buvo vienas, tai neįstabus, kad jo balsą dengė kiti. Red.).

Smekla.

Chicago, Ill. Prasidėjus balandžio mėnesiui, paliovė Chicagoj dirbė 2500, kadangi pasibaigė jų kontraktai. Paliovė dirbė organizuoti elektrotechnikai, jų yra 1400, teipgi 500 garinių judų dirbėjų, 500 sanarių Sheniffers Union. Sustreikavo teipgi tulas skaitlius siuvėjų.

Chicago, Ill. Dalis garinių judų darbininkų ir elektrikų pakėlė streiką. Sustreikavo dar

Ant šeimyninko lupų pasirodė lengvas nusisypsojimas.

— Buk ramus. ... Aš ne teisėjas, aš paprastas valdininkas, mano visas darbas tame tik, kad sugrupuoju dokumentus. Tiktai vieni kongregacijos nariai padarys nusprendimą sulgy tamstos knygos. Žinoma, jie tą padarys su šventos dvasios pagalba ir tamstai pasiliks tiktai nusilenkti prieš jį nusprendimą kaip jis bus šventojo tėvo užtvirtintas.

Ir jis atsistojo, kad atsisveikinti. Pierre nusprendė dar sykį pasinaudoti Nani vardu, į kurio galingumą jis vis labiau ėmė tikėti.

— Meldžiu dovanoti, kad tamsta bereikalo sutrukdžia. Aš tiktai sekiau Nani'o patairimus.

Veikmė buvo visai nelaukiama. Ant lieso Daudželis'o veido vėl pasirodė šypsa. Jis dar labiau pabalo ir jo akys ėmė žibėti.

— A, tai tamsta atsiuntė pas mane monsinjoras Nani! Jei tamstai reikalinga protekcija, tai kodėl nesikreipi stačiai prie jo? Juk jis čia visagalis. Eik pas jį, — tai bus geriausia.

Ir taip Pierre nieko nesužinojęs sugrįžo į Bokkanera rūmą. Jam atėjo mintis, kad reikalinga pasiteirauti apie tolimesnius dalykus su donu Vidzilio; ant laimės, tą vakarą jis sutiko karidoriuje sekretorių.

— Aš taip norėjau su tamsta pakalbėti. Meldžiu užėiti pas mane ant valandėlės.

Abatas mostelėjo ranka, kad jis nutiltų. Paskui jis susnabzdėjo:

— Ar tamsta nepatėmijai pirmajame aukšte abato Paparelli? Jis sekė mus.

Ir donas Vidzilio pasiliepęs žemiau ilgai klausėsi, paskui tylomis sugrįžo, užgesino žvakę ir akies mirksnyje atsidūrė kaimyno kambaryje.

— Ant galo mės čia! — sumurmėjo jis, kuomet Pierre uždarė duris. — Bet mums čia nereikėtų pasilikti, geriau eisime į tamstos miegamąjį kambarį; — dvi sienės geriau negu viena.

Kaip jie susėdo, Pierre užtėmijo, kad Vidzilio labai krečia druska ir jis jo paklausė: — Tamsta gal sergi? Tokiu būdu aš nenorėčiau tamstos varginti.

— Sergu? — O, taip, visas mano kūnas dega. Bet priešingai aš noriu kalbėti. ... Aš negaliu ilgai tylėti, negaliu! Reikia bent sykį savę palengvinti.

Jis papasakė Pierre'o, kad papasakotų apie šiandienines savo vizitas ir jis dar labiau ėmė nerimauti, kuomet sužinojo, kaip francuzas kunigas buvo priimtas kardinolo Sarno, monsinjoro Fornaro ir Daudželio.

— Taip, taip, aš nujauciau! Tas manęs negali nustebinti. ... Labai man skaudu dėl tamstos. ... Tas manęs nepaliečia, bet tas man paduoda ramumą, aš sergu nuo to, nes man primena mano paties kančias! Nekliudysime kardinolo Sarno, nes jis tiktai interesuojasi savo dalykais ir daugiau nieko nenori žinoti ir priegimtą jis niekuomet kitam nepagelbės. ... Bet tas Fornaro, Fornaro!

— Jis man pasirodė labai meilus ir man rodos, kad po mūsų pasimatymo, jis sušvelnins savo pranešimą.

— Jis! Juo labiau jis užsispa ant tamstos, juo su tamsta buvo meilesnis. Jis tamsta suės, išcūps tamstos kraują. O, tamsta jo nepazysti! Jis pažiūros jis toks meilus, toks mandagus žmogus, o ištikrųjų jis tik savo karjerai daro kelią, sugriaudamas laimę kitų žmonių! Jau man labiau patinka tėvas Daudželis; tiesa tai žiaurus žmogus, bet atviras, drąsus ir labai protingas; aš esu persitikrėjęs, kad jis nepagalvojęs, sunaikintu tamsta, jei tik valdžia būtų jo rankose. ... O, jei aš tamstai galėčiau viską papasakoti, jei galėčiau su pažindinti su visomis intrigomis, su jų puike, niekšiskumu, nuodėmėmis, prasikaltimais!

— Meldžiu man pasakyti — kokiame padėjime yra mano dalykas? Kuomet aš tamstos klausiau, tuojau atvažiavęs, tamsta man atsakė, kad kardinolas dar negavo nė vieno dokumento. Bet dabar jau visi popieriai surinkti ir tamstoms turėjo jau pranešti apie dalyką. ... Tiesa, monsinjoras Fornaro man sakė apie kasžin kokius tris francuzus vyskupas, kurie apskundė mane ir reikalauja nutiesti mano knygą. Trys vyskupai, — argi tai galimas daiktas?

Donas Vidzilio piktai patraukė pečius.

— Ak, kokia gryna tamstos siela! Aš gi stebiuos, kad jie tėra tik trys. ... Taip, tie trys vyskupai, ve kokie: Farbijos vyskupas, kuris, matyt, kersija už Lourdes kunigus; pasakui vyskupai Puatje ir Eyre, abu garsūs savo ultramontanizmu ir kardinolo Berzero neapkenčiamu. Pastarasis nekoki vardą turi Vatikane už savo laisvamaniškas idėjas. Kitų priežasčių neieškok, nes tame visas dalykas. Iš kitos pusės visagalė Lourdes dvasiškių reikalauja tamstos juteisimo; ant galo tamstos ypatojė nori nubausti kardinolą, už jo laisvą, rašytą ir tamstą. ... Skundai pasidarė paprastu įrankiu, o drauge viešpatauja ir saualė. Aš galėčiau pristoti tamstai šimtus nekaltiausių knygų, kurios buvo nutiestos, jei tik autoriję jie mato prakilnesnį žmogų už save. Tai intrigu lizdas, visokių prasikaltimų šaltinis, — ir ypatos stovinės arčiau popiežiaus reikalauja, kad išlektos kongregacija būtų iš naujo organizuota, nes ji visai nupuls žmonių akys.

Pierre klausė su skausmu širdyje. Atvažiavęs į Rymą jis pamatė, kaip čia lenkiasi prieš Lourdes kunigus, kaip jų bijo, kokią spėką jie įgijo, aciū sv. Petro grašiams; jis suvato, kad jo proceso visos gijos yra jų rankose, kad jam prisiėsi atsimokėti už visus knygos puslapius, kur jis kalba apie Lourdes

(Toliau bus).

Petras Kropotkinas ANARCHISTŲ DORA

draugus. Tai jo palinkimas, jo budas tą daryti. Labai gerai; mūsų budų, mūsų palinkimų yra neapkeisti melagij. Ir kadangi tai yra mūsų budas, tai bukime mes atvirais. Nesiskubinkime priglauti jį prie savo širdies, ar širdingai paspausti jam ranką, kaip tas kartais yra daroma šiandien. Pasipriešinkime drūčiai savo veiklum pajautimui jo pajautimui.

Tai yra viskas, ką mes turime tiesą daryti, tai yra visa mūsų priedermė sulgy mus palaikymui principo lygybės draugijoje. Tai yra principas lygybės veiksmas.

Bet kaip su užmušėju, su žmogumi, kuris žagina vaikus? Užmušėjas, kuris užmuša vien trokšdamas kraujo, yra labai retas. Jis yra patrakėlis, kurį reikia gydyti, ar jo saugotis. Kaslink gi žagintojo, tai visų pirma žiurėkime, idant draugija neįsitrauktų pajautimui mūsų vaikams, o tasyk mažai tereiks bijotis ištvirkėlių.

Viskas tas, reikia suprasti, nėra pilnai pritaikoma, kol didiosios versmės dorisko ištvirkimo — kapitalizmas, tikėjimas, teisdarybė, valdžia — nėra pašalinta. Bet diduma to nuo šios dienos gali būti vartojama ir jau tebėra vartojama dabar.

O bet, jei draugijos žinotų tik šitą principą lygybės; jei kiekvienas žmogus žiurėtų tik vaizbiaus teismo, kuris ištisą dieną saugojasi, kad neduotų kitiems daugiau, kaip jis gauna nuo jų, tai draugija turėtų išnykti nuo to. Patsai principas lygybės išnyktų, nes jo užlaikymui kas nors išnašesnio, meilesnio, stipresnio negu paprastas lygumas turi vienval rasti vietą gyvenime.

Ir šitas didesnis negu teisingumas yra čia. Iki šiol žmonija niekuomet nebuvo be didelių prigimčių užplustančių su jautrumu, su išmintimi, su valia, ir panaudojančių savo pajautimus, savo išmintį, savo veiklą įeigą tarneybei žmonių veislės be prašymo jokio atlyginimo už tai.

Šitas veislumas išminties, jausmo, ar valios priima įvairiausias formas. Jis yra pas uolų kaskotojų teisybės, kuris išsidžia visų kitų smagumų dėl panaudojimo savo energijos tam, ką jis laiko tikru ir teisingu, priešingai tvirtinimams nežiniųjų aplink save. Jis yra pas išradėją, kuris gyvena diena iš dienos, užmiršdamas net apie savo maistą, vargiai tepalytėdamas duoną, su kuria gal kokia pasisėjusi moteris maitina jį kaip kūdikį, kuomet jis šėka mirė, kuris sulgy jo, yra leistas permaitinti išvyzdį svieta. Jis yra pas karštą revoliucionierių, kuriam linksmybės meno, mokslo, net šeimyniško gyvenimo tarytų yra karčios, kadangi jomis negali džiaugtis visi, ir kuris dirba atsigimimui svieta, neatsižurdamas į vargą ir persekiojimus. Jis yra pas jaunikių, kuris, išgirdęs apie nuomymės įsiveržimo ir indamas didvyries legendas patriotizmo pagal raidę, įstoja į liuosnorių pulką ir maršuoja narsiai per sniegą alkdamas, kol krinta nuo kullos. Jis buvo pas Paryžiaus gatvės arabą su jo greitui protui ir šviesių pasirinkimu neketies ar užuojautos, kuris išbėgo su savo mažu broliu ant volo, atsisistojo ant granatų lietaus ir numirė susūkęs. "Ura už Komuną!" Jis yra pas žmogų, kuris pasipiktina akivaizdoje neteisybės, nelaukdamas klausiti, kokia išeiga bus jam ir, kuomet nugaros visų yra nulenktos, atsisistojo nuplėsti kaukę neteisybei ir išrukyti išnaudoją, dirbtuves mažąjį despotą ar imperijos didįjį terioną. Galiausiai, jis yra visuose tuose nesuskaitomose veiksmuose pasisventimo, neteip veidžiūose ir todėl nežinomose ir kuone visuomet negana vertinamose, kuriuos tolydzio galima pastebėti, ypatingai pas moteris, nepatingėjus atidaryti akis ir pažiūrėti, kas guli ant mūsų gyvenimo pačios apacios ir leidžia jam vystytis vienukiu ar kitoki būdu, nežiurint į išnaudojimą ir priespaudą, daromą jam.

Tokie vyrai ir moterys, kaip šitie, vieni neaiškiai, kiti dideliu plotu daro pirmynę žmonių. Ir žmonija nuvokia tą. Už tai ji apsiaucia tokius gyvenimus su pagarbą, su mytais. Ji gerbia juos, padaro juos tikslu savo pasakų, dainų, romanų. Ji gerbia juose narsą, gerasiūdybę, meilę ir pasisventimą, kurių truksta daugumai mūsų. Ji perduoda savo atminimą jaunajai kartai. Ji atmena net tuos, kurie veikė tik siaurame rate namų ar draugų ir gerbia jų atmintį šeimyniška padavime.

Tokie vyrai ir moterys, kaip šitie sutveria tikrą dorybę, vienintelę dorybę vertą minėjimo; viskas kitas yra tik lygybės prietikių. Be jų narsos, be jų pasisventimo žmonija pasiliaktų apsvaigusi purvyne menkverčių apsiškaičių. Tai šitoki vyrai ir moterys, kaip šitie, ką prirengia būsimajai dorybė, tą, kurį ateis, kaip mūsų vaikai liausis skaitę ir pribėgs prie suopročio, jog geriausia nauda visokiai energijai, narsai, meiliai, viskam, yra plėtoti ją ten, kur reikalingumas tokios pajegos yra stipriausiai jautiama.

Tokia narsa, toksai pasisventimas yra buvęs kiekvienoje gadynėje. Juos galima rasti tarp draugijinių gyvulių. Juos galima rasti pas žmones net aršiausiai nupuoliusių laikų.

Ir tikėjimai visuomet stengėsi pasisavinti, paversti į begamą pinigą savo pačių naudai. Juk jei tikėjimai lygšiol gyvuoja, tai tik dėl to — neskaitant nežinybės — kad jie visuomet šaukėsi prie šito paties pasisventimo ir narsos. Ir prie šito ve revoliucionieriai šaukia, ypač socijalistai.

Beašikdami šitą dorybininkai įvairių mokyklų ėmė daryti klaidas, kurias mes nurodė

me pirmiau. Tai buvo jaunasai filozofas Guyau, besužinis anarchištiškas galvotojas, ką nurodė tikrą pradžią tokios narsos ir pasisventimo, neprigulmingai kaip nuo visų mystiskųjų pajegų, teip ir nuo tų vaizdiškųjų apsiškaičių, teip keistai suprantamų angliškosios utilitarijonų mokyklos. Kur Kanto, pozityvininkų ir išsivystimininkų filozofija netiko, ten anarchistų filozofija atrado kelią.

Pradžią tokių ypatybių, sako Guyau, yra jautime savo paties pajegos. Tai yra bėganti per kraštus gyvastis, kuri jiesko išsilieti. "Jauti savyje galybę veikti yra tuo patim laikotis stotis sužmumu to, kas yra jo priedermė".

Doriskas jausmas priedermės, kurį kiekvienas žmogus jaučia savo gyvenime ir kuris buvo bandoma aiškinti visokiais būdais mysticizmu, "priedermė yra ne kas kitas kaip perversis gyvasties, reikalaujancios veikti, atsiduoti; tuo patim laiku yra suzinamas galybės".

Visokia susirinkusi pajiega padaro spaudimą kliutims, daromoms jai. Pajiega veikti yra priedermė veikti. Ir visas šitas doriskas "privalumas", apie kurį tiek daug buvo sakyta, ar rašyta, šitepos išvilktas iš mysticizmo, yra suvedamas į samprotinį: stovis užlaikymo gyvasties yra jos plėtimasi.

Augalas negali susitūrėti nežedyjęs. Kartais žydeti reiskia numirti. Nežiurėk to, brazdas lipa vis tiek," užbaigia jaunasai anarchistų filozofas.

Tas pats yra su žmogumi, kaip jis yra pilnas pajegos ir energijos. Pajiega susirenka jame. Jis išplečia savo gyvybę. Jis duoda be apsiškaičių, kitaip jis negalėtų gyventi. Jei jam parsieina mirti, kaip žydinčiai gelei, tai nežiurėk to. Brazdas kyla, jei brazdas ten yra.

Buk stiprus. Buk pilnas pajautimines ir protiškos pajegos, ir tu išplatinsi savo išmintį, pasėjęs savo meilę, savo energiją veiksmu terp kitų. Tai yra viskas, kuo doros mokslas pasilieka, apvalius jį nuo veidmainybių rytinio asketizmo.

SKYRIUS IX.

Tas, kuomi žmonija gėrisi tikrai pas doriską žmogų yra jo energija, pilnis gyvybės, priverčiamos, jį dalinti savo išmintį, savo jausmus, savo veiksmus, neprašant nieko už tai.

Stiprus galvotojas, žmogus pilnas protiškos gyvybės butinai stengiasi išplatinti savo idėjas. Nėra pasigėrėjimo galvoti, jei mintys nėra perduodamos kitiems. Tai tik protiškai pavargęs žmogus, su dideliu vargu sumedžiojęs kokią idėją, atsargiai slepia ją, idant vėliau jis galėtų uždeiti ženklą su savo vardu. Žmogus su galingu protu perbėga su idėjomis; jis beria jas su sauja. Jis nesijaučia gerai, jei jis negali pasidalinti jomis su kitais, negali paleisti jų ant keturių vėjų, nes tame yra jo gyvenimas.

Tas pats su pajautimais. "Mums negama mūsų pačių: mes turime daugiau asarų, negu mūsų kančios reikalauja, daugiau išgalės džiaugsmui negu mūsų pačių buvis gali išsitiinti", sako Guyau, šitepos suvedamas visą klausimą dorybės į kelias stebėtinias eilutes, paimtas iš gamtos. Apvienijusi esybė yra neilaiminga, nerami, nes negali pasidalinti suvo mintimis ir jausmais su kitais. Jei mes jaučiame didelį smagumą, tai duodame kitiems žinoti, jog mes gyvuojame, jaučiame, mylime, gyvename, stengiamės, kovojame.

Tuo patim laiku mes jaučiame reikalą lavinti savo valią, savo veiklą energiją, teip labai, kad, kuomet besuomoniskos sanlygos atskiria vyrą ar moterį nuo naudingo darbo, tai išrandą ką nors tokio veikti, kokius nors tuščius ir besuomoniskus privalumus, kuriais atidaro lauką savo veikliai energijai. Jie išrandą ką nebuk — teoriją, tikėjimą "draugijinę priedermę" — idant įtikinti save, jog jie daro ką tokio naudingo. Kuomet jie šoka tai buva dėl labdarybės; kuomet jie pragaišina save brangiais pareidais, tai buva dėl palaikymo aristokratijos stovio; kuomet jie nieko neveikia, tai buva dėl principo.

"Mes reikalaujame gelbėti savo artimams, pridėti ranką prie vėžimo sunkiai traukiamo žmonijos; šep ar teip, mes turime sukstis apie jį," sako Guyau. Šitas reikalas pridėjimo rankos yra teip didelis, jog jis yra randamas pas draugijinius gyvulius, nors ir ant žemiausio laipsnio stovinčius. Kas yra visa ta baisi daugybė veiklumo suėkvuojama be naudos politikai kasdien, jei ne išraiška reikalo pridėjimo rankos prie vėžimo žmonijos, ar bent, kad sukstis aplink jį?

Žinoma, šitas "gausingumas valios", šitas troškimas veikti, jei sujungtas su menkumu pajautimo ar protiškos išgalės tvirti, nepadaro nieko kito, kaip tik Napolioną I, ar Bismarką, gudruolių, kurie bando priversti svieta žengti atgal. Kuomet, antra vertus, protiškas gausumas be gero išsivystymo pajautos išduoda tokius tuščius, vaisius, kaip rasliaviškieje ir moksliškietieje pedantai, kurie tik tramdo pirmynę mokslo. Galiausiai, pajautimas nevedamas didelio proto pagimdo tokias ypatas, kaip moterys, kurios yra pasirengę pasvesti viską kokiame gyvuliui vyrui, ant kurio jis išpila visą savo meilę.

Jei gyvenimas turi būti tikrai vaisingas, tai jis butinai turi būti vaisingas protu, pajautimu ir valia. Šitas vaisingumas kiekvienoje linkmėje yra gyvenimu, vieninteliu daigtu vertu savo vardo. Už vieną valandėlę šito gyvenimo tie, kurie matė jo progiedrų, atiduoda išstisus metus rusančios būvio. Be šito bėgančio per kraštus gyvenimo žmogus yra pasenęs pirma savo laiko, sutvermas be jėgos, auglas, kuris vysta nežedyjęs.

"Palikime vėlesnių dienų supratimui tą gy-

venimą, kuris nėra gyvenimu," šaukia jaunikaits, tikras jaunikaits, pilnas žalumo, kuris veržiasi gyventi ir barstyti gyvenimą aplink. Kiekvieną kartą, kaip draugija pradeda gesti pastumėjimas šitokio jaunikaicio kaip šitas suverbina senovės ekonomiskos politiskos ir doriskas formas padarymui vietos kylančiam naujam gyvenimui. Ką tas reiskia, jei vienas ar kitas krinta kovoje! Vis žalumas kyla. Jaunikaiciui gyventi, tai yra žydeti, kad ir kasžin kokios pasekmės! Jis nesigaili jų.

Bet nekalbant apie didvyriškus periodus žmonijos, paėmus kasdieninį gyvenimą, ar tai yra gyvenimas gyventi priešingai savo idėalam?

Šiandien tankiai yra sakoma, jog žmonės tyčiojasi iš idėalo. Ir tas yra lengva suprasti kodėl. Idėalas yra tankiai sumaisoma su budistų ir krikščionių kaneveikimu; šitas žodis tankiai buvo vartojamas apgavimui prastisirdžių teip kad reakcija yra neišvengiama ir sveika. Mės teikiu norėtume pakeisti žodį "idėalas", teip tankiai suteptą ir subiaurotą nauju žodžiu geriau tinkamu naujoms idėjomis.

Bet koks nebūtų žodis, butis pasilikta: kiekviena žmogiška esybė turi savo idėalą. Bismarckis turėjo šavo — kad ir labai keistą, vadinamą, idėalą valdzios kraujo ir geležies. Kiekvienas filistras turi savo idėalą, kad ir tai bus tik Gambettos sidabrinė maudynė ir virėjas Trompete ir pakaktinai vergų užmojėjimas už Trompete'ą ir maudynę be įkrios apsties prievartos.

Bet šale šitų yra žmonės, kurie supranta augstesnį idėalą. Gyvulio gyvenimas negali užganėdinti jų. Vergiskumas, melagystė, neuzsitikėjimas, klasta, nelygybė žmonijos prietikių pripildo jų širdis pasipiktinimu. Kaip gali jie savu žaru pastoti vergiskais, meluoti, klastas daryti, ponauti ant kitų? Jie pamato progiedrų to puikaus gyvenimo, kuris galėtų būti, jei geresni prietikių būtų tarp žmonių, jie jaučia savyje pajiegą galėjimo įkurti šituos geresnius prietikius su tais, kuriuos jie susitinka ant savo kelio. Jie įgauna, teip vadinamą, idėalą.

Iš kur atsiranda šitas idėalas? Kaip jis susiziedžia per paveldėjybę iš vienos pusės ir išpudžius gyvenimo iš kitos? Mės nežinome. Daugiausiai ką mes galime papasakoti, tai jo istoriją maž-daug teisingą savo pačių biografijoje. Bet jis yra tikra buti — įvairiojančias, žengiančias pirmyn, atvira išlaukinėms įtekėms, bet visuomet gyva. Tai yra iš didesnės dalies besužinis jausmas, kuris duotų mums didžiausią dalį gyvybės, gyvenimo džiaugsmo.

Taigi, gyvenimas yra tvirtas, vaisius, as, gausus pajautimais tik su išlyga atsakymo šitam jausmui idėalo. Veik priešingai šitam jausmui ir tu išvysi savo gyvenimą sulinkusiu atgal ant savęs paties; jis nebus daugiau kaip po vienas, jis nužudis tvirtybę. Buk tankiai neteisingas savo idėalui ir tu pabaigsi suparalyziavimu savo valios, savo veikliosios energijos. Kaip bematai nevalios atgauti tvirtybės, savaimingumo sprendimo, kurį pirmiausiai pajinojai. Busi sugriuvusiu žmogumi.

Nėra nieko slaptingo visame tame, jei pažiurėsime į žmogų, kaip į krovinį nervų ir smegenų centrų veikiančių savarankiai. Susibuoqterp įvairių pajautimų, besistengiančių tavyje ir tuojaus sulaužys harmoniją organizmo; priešais valią busi sergančių žmogumi. Spėka tavo gyvybės sumažės. Veltai jieskosi nusileidimui. Niekuomet nebusi tokiu pilnu, tvirtu, įjeigu žmogumi, kokiū buvai veidams sutikmėje su idėaliskais supratimais tavo smegenų.

SKYRIUS X.

Dabar gi pirma užbaigimo pašnekėsimė apie šituos du vardus, altruizmą ir egoizmą, išeisgas anglų mokyklos, kuri vienval girgžda mums apie ausis.

Ikišiolai mės net nepaminėjome jų dėlei prastos priežasties, kad mės nematome skirtumo tarp jų, kurį anglų dorybininkai stengiasi padaryti.

Kaip mės sakome "Daryk tą kitiems, ko norėtum, kad kiti darytų tau", tai ar mės platiname altruizmą, ar egoizmą? Greičiau mės paimame augstesnį laipsnį ir sakome "Laimė kiekvieno ankštai susirisa su laime visų, kurie yra aplinkui jį. Gal yra galima sulyginama laimė draugijoje keletos metų, paremta nelaimėmis kitų; bet tokia laimė yra pastatyta ant smilties. Ji negali tvirti, mažiausio ko užtenka, jog sunaikinimui; ir ji yra baisiai menka, sulyginus su laime galima draugijai lygių. Todėl visuomet, taikydamas prie abelo labo, elgiais gerai" — kuomet mės sakome šitą, tai ar mės skelbiame altruizmą, ar egoizmą? Mės tik išdedame dalyką.

Ir pridėkime išguldymą Guyau'o žodžių: "Buk tvirtas; buk didelis kiekviename savo veiksmė: lankstyk savo gyvenimą kiekvienoje linkmėje; buk turtingas energija kiek tik gali ir šitam tikslui buk draugijiskiausia ir draugingiausia esybė, jei nori džiaugtis pilnu, tobulu ir vaisingu gyvenimu. Visuomet vedamias pilno išsilankstymo proto, kovok, eik į pavojų — nes pavojus turi savo nuosavus didžius smagumus — mėtyk savo pajiegą ne atsiziūredamas, mėtyk kiek tik jos turi, į viską, ką jauti esant dideliu ir geru — tasyk džiaugiesi didžiausia laime. Buk iš vieno su minia; — tasyk kas neatsitiktų tavo gyvenime, jausiesi, jog širdys tų, kuriuos tu gerbi, plaka iš vieno su tava; kuomet širdys žmonių, kurių tu neapkeinti, bus priešingos tau." Kuomet mės sakome šitą, tai ar mės mokiname altruizmą ar egoizmą?

(Toliau bus).

IS VISUR

Del susiaurinančių laikraščių rasto laisvę teisių. Egipto sostapilyj Kairo gyventojai pakelė neprilankias valdzios demonstracijas. Vaikymui demonstrantų pasaukė kariuonę, kuri vienok iš ginklų nesinaudojo, var-tojo vien ugnagesių čirskynes ir šaltas vanduo istikro pasirodė pasekmingu, nes nuo jo demonstrantai išbėgiojo. Bet mieste laukia tolesnių demonstracijų.

Ant salų Filipinų, aplinkinėse Dumobado, likosi laukinių gyventojų užmuštas pagarsėjęs mokslinčius, antropologas Dr. William Jones, kuris ant Filipinų išsiustas buvo Chicagos Fieldo muzėjaus. Jis ten nuo dviejų metų gyveno tarp laikinių filipiniečių.

Londonė moterys reikalaujančios lygių su vyrais politiskųjų teisių vėl prieš parlamentą kelė demonstracijas. 9 demonstrantes suareštavo ir atvedė į teismą, kuris pasistatė jas kalėjiman viename mėnesiui, kadangi moterys atsisakė duoti pažadėjimą, kad užsilaikys ramiai.

Prancuzijos uoste Cete, ant vaziojančio iš Amerikos kerosiną garlaivio Jules Henry atsitiko baisi eksplozija, kuri išardė garlaivį. Eksplozijos 12 įgulos žmonių likosi užmušti ir daug yra pavojingai sužeisti.

Ant salos Kubos išdegė veik visos miestelis La Maya. Nuostolius gaisro padarytus skaito ant 750000 dol. Ar laike galios sudegė ir kiek žmonių, dar nežinia.

Anglijos parlamentas priėmė antrame skaityme 275 prieš 102 balsus padalinimo žemės Airioj sumanymą, kuris reikalauja išlaikyti 900 milijonų doliarų. Airioj žemės ariai visai neturi, ji atiduota anglionams viep; ariai vien nuo anglionų ją galėjo samdyti.

Minor anglų kasyklose, Meksike, atsitiko eksplozija, kuri išgriovė kasyklų olas ir jose užgriuvo 38 darbininkus. Manoma, kad tie visi žmonės yra jau ne gyvi.

Dėl pakeltų mokesčių Portugalijos sostapilyj Lisabonoj gyventojai pakėlė riaušes. Mieste Mucaka žmonės užpuolė ant mokesčių biuro, sudraskė dokumentus, sudanžė mebelius, o paskui uždegė triuba.

Turkijos sostapilyj, Sultanogardijos žinovai pakėlė maistą, kadangi į jų regimentą, atsiųstą tula anatoličių skaitlių, kurių zuvai nenorėjo priimti.

Atsisakęs nuo sosto Serbijos sosto įpėdinis Jurgis rengiasi keliauti į Maskoliją ir ten pastoti tarnyston į kazokų regimentą.

Peterburgo policija užtikrina, kad ji susekė rengiamą Kaukazo sukilimą. Suėmė 70 ypatų, o tame diktai kariuomenės oficerų.

Varšavoj, koncertinė giesmininkė Bauer persovė kinigalkštį Kashkina Rostovcevą. Giesmininkė bandė ir pati nusišauti, bet tas jai nepasisekė.

Maskoliskoji duma pripazino kreditą \$25630000 kariuomenės reikalingam, arba ant 22 milijonų daugiau negu pernai.

Bandant rinkti nuo indijonų ChihuahuaValstijoj, Meksike, prigulinius raudui mokesčius, indijonai sukilo ir užmušė daugelį meksikoniskų urėdininkų.

Havanos uoste sudegė vokiškas garlaivys, Altenburg. Truksta 14 įgulos žmonių, kurie, kaip manoma, turėjo teipgi sudegti.

Cekijos sostapilyj Pragoj policija daro kratas pas žymesnius čekus; suareštavo jau diktai čekų.

Siauriniuose Prusuose, Pomeranijoj siautė sniego darganos, kaip kokiose vietose sniego yra ant 4 pėdų giliai. Gelžkelių traukiniai likosi užpūstų.

Pietinėj Amerikoj, respublikoj Ecuador, mieste Guayaquil gana smarkiai siaučia azijatiškas maras.

Redakcijos atsakymai.

P. Mockui. Apie perstatymą Bombos pirmiaus gavome aprašymą kito korespondento, todėl tai ir patalpinome; tamisto aprašymas todėl atliko, nes dviejų apie tai patalpinę negalima talpinti, ypač, kad patilpęs aprašymas nelabai kuom skiriasi, o pirmtinis mažiau taisyso reikalavo.

VIETINĖS ŽINIOS.

— Pereito utarnoko dieną Chicago buvo miesto urėdinkų rinkimai. Nauja miesto roda turės nuspręsti, ar priskirti prie Chicago priemiesčių Evanstoną. Skiriant aplinkinius miestus, galima ir visą plotą iki New Yorkui prie Chicago priskirti. Tąsytai tai jau bet Amerikai garbė, nes turėtų ir kaslink ploto ir kaslink gyventojų skaitliaus didžiausią pasaulį miestą.

— Pereitos nedėlios dieną, apsi-stojas Dearborn hotelyje meksikonas Indijalio Alarcon bandė nužudyti, bet tas jam nepasisekė: jis pirmiausia susidūrė kiseninui peiliuku, turi net 12 įdurimų, kurie apsiausia iš visų pusių širdį, bet peilis jos neužgavo. Paskui perpiovė sau gerkle; paskui dar bandė gerti karbolinę rugstį su vynu sumaišytą ir ant galo nuo trečiųjų lubų išsoko per langą ant gatvės. Nugalėto jį ligonbutin, bet ar galės išgyti, daktarai negali pasakyti.

— Pereitos nedėlios dieną savo gyvenime pn. 370 Oak str. sudėję 50 metų moteriškų drabužių siuvėja Marshall Field & Co., mergina Jennie Shea. Mat jai užmigus, užsidėję nuo gazo padžiauti drabužiai, o nuo jų ir lova. Gyvenantis tuose namuose Rudolph Carrigan rodo ugnį užgesino, bet mergina teip baisiai apdegė, kad nugalbenta į Pasažant ligonbutį, ten pasimirė.

— Per tris mėnesius šių metų Chicago pasimirė iš viso 8222 ypatos, arba 6 mažiau negu pernai; vyriškių pasimirė 4637, o moterių 3585, baltparvių 7953, parvuotų 269. Daugiausiai mirčių, nes 3063 buvo nuo džiūvos, nuo plačių uždegimo 1626. Kovo mėnesį pasimirė 3038 ypatos arba ant 601 daugiau negu pernai; vyriškių pasimirė 1719, moterių 1311; baltparvių 2948, parvuotų 98. Daugiausiai mirčių, nes 841 buvo nuo džiūvos, 607 nuo plačių uždegimo.

— Pereitos penktosios dieną, ant Cliborn ir Ashland ave. susipėdė du jauni vaikinai, John Diner ir 20 metų Christian Subka. Subka teip sunkiai savo priešo tapo su peiliu supiaustas, kad Aleksijonų ligonbučio daktarai, kur jis likosi nugalbentas, neturi didelės vilties jį nuo mirties išgelbėti.

SAUGOKITES APGAIVIKŲ.

Serėdoj, 31 kovo, atėjo į Simamano Slepavičiaus mėsinyčia po No. 3314 S. Morgan st., jaunas, gražiai apsidėjęs vyras pirkti mėsos ir padavė išimainyti ant \$12 čekį. Slepavičius nepazystamas nerorėjo čekį mainyti, bet tas persistatė anglij kompanijos kolekto-riui ir pasakė: "mano pati čia visada perka mėsą, tu ją gerai pažysti, yra žema, juodbruvė moteriškė". Slepavičius patikėjo, liepė pasirašyti ant čekio vardą ir adresą, ir išmainė. Svetimasis, paėmęs už 35c mėsos, padėkavojęs už čekio išimainymą išėjo.

Išėjus jam, Slepavičius pradėjo abejoti apie čekio gerumą, ir ėjo persitiktinti jį namus, po numeriu 3341 S. Morgan st., ar tas žmogus ten gyvena, bet atėjęs, to vietio rado tuščią lotą po No. 3341 S. Morgan st. Tada jau suprato, kad vėgis apgavo jį su suklustuotu čekiu.

Penktosioj, 2 d. balandžio, apie 7 val. vakare, atbėgo pas Slepavičių du apie 14 metų kaimynų vaikai ir papasakojo, kad kokis tai vyras ir merga eina per aplinkinius štorus pirkinėdami mažmočius ir maino čekius. Sako, jie turi daugybę čekių. Slepavičius pametęs viską, išbėgo su tais vaikais įieškoti čekių mainytojų. Perėjo kelis blokus pažurdėdami į štorus 34 ul. iki Halsted ir eidami pr mažą apardalų štorėlį lietuvių Kvietkaus, po No. 3311 Halsted st. užtėmė tuos du apgaviku be-perkančius apikales ir pančekas. Slepavičius pažino, kad yra tas pats vyras, kurs jam pereitą serdė

įbruko negerą čekį. Nieko nelaukęs, įpuolė į štorėlį, ir tvėrė tą apgaviką už gerkles. Apgavikas suriko: "šalin, šausiu!" Slepavičia patėmėjo kad merga apgaviko iš bėgo per duris. Puolėsi ją vyti iš pietų link, vagis gi, išsprūdęs per duris leidosi 33-čia ul. rytų link į Alley. Prie štorėlio durių jau stovėjo bursų vaikų, kurie bėgantį vagį pradėjo vyti ir visas bursų nusivijo jį į Alley pietų pusėn. Merga bėgo Halsted ul., prie kampo 34, susistabdė streetkarį ir įlipo važiuoti. Slepavičius pakėlė riksmą, sulaukė streetkarį, atsirado ir policinčiai, visi, ilpė į karą, sugavo mergą, išvedė lauk ir nuvedė į policijos staciją ant 35 ul. Iš policijos stacijos pasitūmė detektyvus įieškoti vyro vagies, kurį vaikai į Alley nusivijo. Vaikai vijosi vagį Alley iki 36 ul., kur jis pasislėpęs, gulėjo baloje, o vaikai apstoję aplink, ganė jį reikaudami, kaip ant medžioklės. Kada detektyvai atbėgo ant vaikų riksmo, tai vagis, pakilęs iš balos, leidosi bėgti, detektyvai ėmė šaudyti, nes jau buvo visai tamsu ir ant galo pasisekė detektyvams jį pasigauti ir atvesti teipgi į policijos staciją. Atvestąjį iskrėtė ir rado pas jį \$800 pinigų ir didelį lenktinį peilį. Merga, bėgdama iš Kvietkaus štorėlio, numetė savo valiznę, kurioje rado didelį punda čekių išrašytų ant visokių firmų ir neišrašytų.

Vyras padavė savo vardą kaip Jordan, merga padavė kitokį vardą. Mano, kad vyras yra airisis, o mergina lenkė.

Policijos teismai 35 ul. tyrinės šiuodu vagių pėtyčioj, balandžio 9, 2 val. po pietų; tikima, kad juos siųs į pavieto kalėjimą ir paskui teis kriminališkas teismas.

Sulyg, siol atsišankė jau keturi štorininkai, tų apgavikų apgauti su čekiu mainytu, tikima, kad tokių apgautų atsiras gana didelis skaitlis.

Biznieriui privalo žinoti, kad nepazystamoms ypatoms negalina čekių mainyti. Čekius gali pasidirti šis kiekvienas vagis, jeigu tik jis žinos, kad ras kvailius, kurie tokius čekius išmainys ant pinigų. Mainant čekį, nereikia žinrėti, ar čekis geras, bet reikia žinrėti, ar žmogus geras, kuriam duodi pinigus už čekį.

APSAUGOKITE APGAIVIKO

Tulas Steponas Eringis, neseniai atkeliavęs iš Kauno gub., Amerikon, gyvena Brooklyn, N.Y. Čėliau buvo atvykęs Chicago ir vėliau pasidėjęs tulį laiką prapūlė. Jis nusidangino į Wilkes Barre, Pa. ir tenai apsikriktįjo vardu St. Sjaudas. Po Sjaudo vardu atspaudino sau cirkuliorius, laiškas antgalvius ir kitokias popieras kaip sifkorčių agentas ir po tokiu apgavingu vardu išviliojo iš mus agenturą užrašėjinimui "Lietuvai" naujų skaitytojų ir priėmėjimų prenumeratorus. Gavęs mūsų kvitą, rinko nuo tenyškčių žmonių prenumeratorą, ir surinkęs pinigų sau pasilaikė, mums neprisiuntė. Vienas iš užsimokėjujų jam prenumeratą, M. Minkus, pranešė mums, kad mūsų agentas St. Sjaudas, yra ne Sjaudas, bet tai Steponas Eringis, neseniai prapūlęs iš Chicago ir kad dirbąs pas Selvestrą Paukštį Edwarsville, Pa. Užklausėme mes per laišką Selvestro Paukščio ar tikrai jis ten dirba ir kodėl neprisiuntė pinigų surinktų už "Lietuvos" prenumeratą, p. Paukštis atsakė: "Dirbo jis čia vos 5 dienas, bet pasirodė jį jo netelisingas žmogus, tai pavariau jį ir dabar nežinau kur jis randasi".

Todėl kur jisai atsilankys su mūsų kvitais, ar tai po vardu Sjaudo, ar Eringio ar po kokių kitokių vardu, neuokite niekas jam pinigų, ir suareštuokite jį kaip apgaviką. Po pravarde yra Eringis, o jis iš mūsų agenturą išviliojo po pravarde Sjaudas, tai užtai yra apgavikas, prisidengęs svetimią pravarde žmonis apgaudinėti. Jis yra vidutinio ūgio, apvalaus veido ir turi labai juodus plaukus. Kas jį kur užtėmęs, teiksis duoti mums žinią.

A. Olszewskis, "Lietuvos" Išeitojas.

LIETUVIŲ LAISKAI.

Didžiame krasos name Chicago, tarpe Jackson Boulevard ir Adams st., įeina nuo Clark st. 175 num. Tame lange pareiklauskite laiško. Tuo je dalia krasos vanda laukia žmonių ateinant atsilaimti savus laiškus. Lietuvių laiška yra šie: Aamosauskas P., Andriusauskas P., Augailis Juozas, Ausėnis Didžiulis,

Bajorinas Jurgis, Balciunas Kazimir, Barzys Aleks., Belinas Ona, Berankewicz Jozef (?), Blinas A., Bonis Mr. (?), Boldys Jan (?), Buchas Alfons (?), Budgin Joseph (?), Butkaitė Veronika (Butkaitė?), Czupliki Aleks (?), Czernialis Juozas, Damanskis Julijonas, Gameda Mery (?), Galus Marynana (?), Gliedras Adomas, Gledis Piotr K., Grabowski Jan (?), Grigalunac Amelia (Grigalunas?), Gulis Ivan (?), Jackwing Alfons (?), Jonas Carl (?), Jonaitis Franz (?), Jucis Juozas, Junkaris V. (W.), Karlaivis Karol, Kazlovski Martin (?), Kasinskis J., Kityrys Anan (?), Klemsa Julian, Koc Kazimer (?), Kairukaitis Anton, Kompaus Paul (?), Krowcunas Joz., Kulas Aniela (?), Kuroska Petrunela (?), Kusziensis Ale (Kusziens?), Lacsakonie Anna (?), Lisauskis Jozapas, Leonas Jonas (Leonas?), Lomargis Kazimer, Lukoszkis Jozas, Mackenas Konstant, Macucka, Juzupu, Malones Paul (?), Manczinskis Joras, Martinkis Juzapas, Margolas A., Masilinskas Kazimer (Masilins?), Maszelskis Juzapas, Mazelskis K., Maselis Mr. (Maselis?), Mikowkur S. (Mikowskas?), Mikalunas Peter, Misunus Jozapas, Montonus August, Morienas Antanas, Musulis Jozis, Nakris Franciszkus, Odchowiski W. (?), Olsewski Kazimer (?), Pasakarnis Matus, Pasokim Mikolas (Pasokius?), Patintis Jozef, Perutis Juzapat, Plaukotas A., Pluta Anna (?), Potas Jakob, Pocus Antoni, Pranculicki Ludowa (?), Prackmis J., Raczkowskitti Jozefa, Raczkowskis Juzefa, Ramis L., Roldauskis Jan (Kazlauskas?), Rug Kazimer (Rugis, Rugientus?), Savellena Anne (?), Sekanina J. (?), Seveky Charley (?), Selesiene Weronika, Shilovich Yakim (?), Siksta Jozef (?), Slake A. (Slakis?), Smotielis J., Soudrka Ludwika (?), Sreitkas Jumps (gal Jurgis?), Stankenas Peter, Stancikas K. 2, Swiech Katarina (?), Szatirinsky Jozef (?), Szepi, Wicetas, Szymkus Anton, Tanulis Jonas, Treputis Stan, Truszkowski Adolf (?), Urbanowic Bolesla (?), Valnoris Antoni, Vertelis Jan, Whalents Stan (?), Walakis K., Was Joseph, Waszkewicz Frank (?), Wiazek Marya (?), Wirsitis Alex., Wigere Patras, Ziabackas T., Zebrowski Stefan (Zebrauskas?), Zieda Augustas, Zubrycki Peter (?), Antanas Rutkauskas M. D.

APGARSINIMAI.

PASISEKIMAS PO NEPASISEKIMO.

Tankiai atsitinka, kad žmogus turi nepasisekimus kiekvienam darbe. Laime, rodosi, buvo nusikreipusi visiškai nuo jo. Bet galiausiai mėgino jį tą, ką daugmažiaus pirmo jau buvo išmėginę, ir čia jisai turėjo pasisekimą. Lyginai kaip ligonis, kuris mėgina viską ką tik jam pataria jo kaimynai, nē nemastydamas ir neklusdamas savae ar tas jo kaimynas kiek numano apie gydymą ar ne. Tuomet jisai pavargsta nuo visokių vaistų ir skystimų ir ant galo tikėtai atsimeina tikrą vaistą ant kurio visada galima pasitikėti. Tu visuomet turėsi pasisekimą ligose skilvyo ir žarnų, jeigu vartosi Trinerio Amerikoniskąjį Elikysrą Karčiojo Vyno. Šitas vaistas jau dvidešimts metų vartojamas žmonių ir kasdien randa didesnį pritarimą tarpe jį. Vaistas sutaisys iš importuotų vaistinių žolelių ir iš raudono Kaliforniško vyno. Kuomet tik tamista turėsi blogą apėitą, jausiesi nuvargisui, negalėsi dirbti ir miegoti, tuomet vartok Trinerio Amerikoniskąjį Elikysrą Karčiojo Vyno. Gaunamas apėitose. Jos, Triner, 616-622 So. Ashland ave., Chicago, Ill.

Naujiena!

Mūsų laikraštis "Lietuva" turi šiandien 12 tukstančių skaitytojų. Bet mes norime turėti 20 tukstančių. Todėl, kad sutrinkti dar 8000 "Lietuvių" naujų skaitytojų, mes nuo 1 dienos kovo 1909 m. nusprendėme duoti dovanas kiekvienam lietuviui ar lietuvei, kurie užsirašys "Lietuva" ir užsimokės už ją prenumeratą.

Minėtos dovanos bus duotos knygomis, abrozas, abroželiais, stereoskopais ir tt., kas ką sau pasisišdės iš mūsų katalogo, šitokių būdu:

Kas užsirašs "Lietuva" užsimokės \$1.00 prenumerator, gaus "Lietuva" per pusę metų ir už 25c. O kas užsimokės \$2.00 prenumerator, gaus "Lietuva" per visą metą ir už 50c. dovanų. Sios dovanos bus duotos tik per du mėnesius. Todėl pasiskubink "Lietuva" užsirašyti kol nėra vėlu. Prenumerato metai skaitosi nuo dienos užsirašymo šių metų iki tai pačiai dienai kitų metų. Todėl nėra reikalo laukti pusę metų ar naujų metų, nes kada "Lietuva" užsirašys tada bus tavo metai. Tai yra: užsimokėsi \$1.00 gausi "Lietuva" per 6 mėnesius ir už 25c. dovanų, o užsimokėjęs \$2.00 gausi "Lietuva" per 12 mėnesių ir už 50c. dovanų, nepaisant kada "Lietuva" užsirašai: per vėlykas ar sekmines, jeigu užsimokėjai už metus, tai ir gausi "Lietuva" per 12 mėnesių, ne trumpiau.

Nueik į pačią, išpirk money orderį vardu ir adresu:

A. Olszewski, 3252 So. Halsted St., Chicago, Ill. Sumai \$1.00 ar \$2.00 ir tą orderį prisiųsk savo laiške, o mes siųsime tau "Lietuva" kas savaitė ir prisiųsime knygyų Katalogą, iš kurio pasirinksi sau knygas kokias nori.

ėsi, o mes jas prisiųsime dovanų. Jeigu jau turi musų Katalogą, tai siųsdamas prenumeratą paminkė kokias knygas nori, o mes jas tuojaus prisiųsime. Tik atminti, kad už \$1.00 prenumerator negali gauti brangesnių knygyų dovanom, kaip 25c, o už \$2.00 prenumeratoros ne brangesnių kaip 50c. Jeigu nori gauti brangesnes knygas kaip 25c, arba 50c, tai ant kiek jos bus brangesnės, tiek turi viršaus pinigų prisiųsti.

Tie, kurie užsirašys "Lietuva" pas musų agentus, gaus nuo musų agentų kuponus po 25c. vertės nuo kiekvieno dolerio užmokėtos prenumerator, ir kada tuos kuponus mums prisiųs, mės jiems prisiųsime tos vertės reikalaušias knygas, ar ką kitą, kas iš mūsų katalogo sau pasiskirs.

Todėl naudokitės iš šios progos, užsirašykite "Lietuva", o gansite dovanas po 25c: nuo kiekvieno dolerio užmokėtos prenumerator.

Sios dovanos bus duodamos tik per du mėnesius. Todėl pasiskubinkite "Lietuva" užsirašyti.

Kurių laikas prenumeratoras jau yra išsibaigęs, jeigu laike šių dviejų sanvaidių užsimokės, prenumeratą, tai ir jie gaus teipgi virš minėtas dovanas. Kurie iki 15 d. kovo šių metų neužsimokės savo užvilkto prenumerator, tiems "Lietuva" bus sulaikyta. Todėl su užmokesčiu pasiskubinkite.

A. Olszewskis "Lietuvos" Išeiti.

APGARSINIMAI.

PASISEKIMAS PO NEPASISEKIMO.

Tankiai atsitinka, kad žmogus turi nepasisekimus kiekvienam darbe. Laime, rodosi, buvo nusikreipusi visiškai nuo jo. Bet galiausiai mėgino jį tą, ką daugmažiaus pirmo jau buvo išmėginę, ir čia jisai turėjo pasisekimą. Lyginai kaip ligonis, kuris mėgina viską ką tik jam pataria jo kaimynai, nē nemastydamas ir neklusdamas savae ar tas jo kaimynas kiek numano apie gydymą ar ne. Tuomet jisai pavargsta nuo visokių vaistų ir skystimų ir ant galo tikėtai atsimeina tikrą vaistą ant kurio visada galima pasitikėti. Tu visuomet turėsi pasisekimą ligose skilvyo ir žarnų, jeigu vartosi Trinerio Amerikoniskąjį Elikysrą Karčiojo Vyno. Šitas vaistas jau dvidešimts metų vartojamas žmonių ir kasdien randa didesnį pritarimą tarpe jį. Vaistas sutaisys iš importuotų vaistinių žolelių ir iš raudono Kaliforniško vyno. Kuomet tik tamista turėsi blogą apėitą, jausiesi nuvargisui, negalėsi dirbti ir miegoti, tuomet vartok Trinerio Amerikoniskąjį Elikysrą Karčiojo Vyno. Gaunamas apėitose. Jos, Triner, 616-622 So. Ashland ave., Chicago, Ill.

Vincas Pukas

Šiose dienose "Lietuvos" keliaujantis agentas Vincas Pukas, aplankys miestelius valstijos Ill.: Joliet, La Salle, Spring Valley, Ladd, Oglesby ir aplinkinius, užrašėdams "Lietuva" ir priimėdams už ją prenumeratą. Todėl meldžiame lietuvių virš minėtų miestelių, pas kuriuos mūsų agentas atsilankys, užsirašyti "Lietuva" ir užmokesčiui jam prenumeratą, o tuomi uždečysite sau klapatą ir kaštus rašymo ir pinigų siuntimo. Užsimokantiems prenumeratą mūsų agentas duos kiekvienam kuponus, su kuriais gausite mūsų pagarsintas dovanas.

Mūsų agentui Vincui Pukui teipgi galite duoti pinigų ir ant sifkorčių ir pasiuotinio Europon ir ant kitokių reikalų, o jie bus kuograziausiai mums priduoti ir pasiųsti ten kur liepsite. Mūsų agentas V. Pukas yra po kaudija \$1000.00, todėl nesibijokite jam pinigų dūti išimainyti pas mus, neaprupūs. Mės gvarantuojame, kad ir už didžiausią pinigų sumą, duotą mūsų agentui Vincui Pukui, kad jie bus mums gražiai priduoti ir pasiųsti ten kur liepsite.

A. Olszewskis, "Lietuvos" Išeitojas.

AR JUMS KAS SKOLINGAS?

Šiuomi pranešame lietuviams gyvenantiems Amerikoje, kad padarėme sutartį su vienu iš geriausių advokatų Lietuvoje, su kurio pagalba dabar galime kolektouoti vieškas skolas iš dalia iš Lietuvos prigrūžusių lietuviams gyvenantiems Amerikoje. Kas turi kokius reikalus tėvynėje, gal kreiptis į mus, o mes aprūpiname.

A. OLSZEWSKI, 1262 So. Halsted St., Chicago, Ill.

Draugystių reikalai.

PUIKUS TEATRAS IR BALIUS.

36ta kuopa Susiv. Liet. Am. parenčia vakar, nedėlioj, 18 d. balandžio (April) South Side Turner Hall, po nr. 3147-48 State st., Chicago, Ill. Bus lošta dvi komedijos: "Velialas ne Boba" ir "Neatmezgamas Mazgas". Perstatymas prasidės 7ta val. vakare.

"Velialas ne Boba" yra naujausia ir idomusia komedija dviejų vėlknių kokios dar Chicago nebuvo lošta. "Neatmezgamas Mazgas" teipgi juokinga, verta pamatymo. Vėlkianios ypatos yra geriausi artistai-mylėtojai Chicagoje, ant kurių galima pasitiki, kad veiklai bus gerai atlikti. Po perstatymu bus puikus balinas. Muzika pirmo skryliaus, kaip jau yra žinoma, kad 36ta kuopa visados gerai vakarus parengia. Pelnas nuo vakaro, eis pasidintimul delegatų į XXIV seimą S. L. A. Todėl kviečiame visus lietuvius ir lietuvaits skaitlingiausiai atsilankyti.

Komitetas.

PRANESIMAS.

Chicago, Ill. Leb-Gvard. D. L. K. Vytauto I-mos divizijos raitelių nuo Bridgeport, turės savo didelį apvalkėdintįjį 12 d. rugėjo (Sept.) 1909 m. Bus tai 15-metinės sukaktuvės Leb-Gvard. Užprašome visas-Chicago drates ir klubus ir tt. teoje dienole nedaryti nei balių nei toje, kad vieni kitiems nenekentume. Apvalkėdintius bus kviečiamas dalyvauti visos Chicago draugystės.

Su guodone Leb-Gvardija.

BALIUS.

Springfield, Ill. Dr-stė Sv. Vincento ir Povilo rengia balių antrą dieną Vėlykų, 12 d. balandžio, 1909 m.: sveikėjuose South 7th ir Adams st. Baliaus prasidės 7ta val. vakare ir trauksis iki vėlybakiškal. Ant baliaus bus visokių gerimų ir valgytų apėit. Sėtinė išpuosta; muzika gerai įsengs vyrams 50c; merginoms dykal. Užtai kviečiame visus senus ir jaunus atsilankyti tan mūsų balion.

Komitetas.

TEATRAS.

Chicago, Ill. Dr-stė "Vienybė" rengia teatrą vardu "Grafas Bernul", nedėlioj, 18 d. balandžio (April), 1909 m. Freiheit Turner svetainėje, 3417 So. Halsted st. Svetainės atsidarys 6ta valanda vakare. Teatras prasidės 7:30 val. Po perstatymu pūkus balius. Draugystė "Vienybė" kviečia visus atsilankyti ant šito puikios teatro ir baliaus.

Komitetas.

TREČIAS PIKNIKAS.

Chicago, Ill. Dr-stė Sv. Marijos Panos Rotaciavos, rengia savo pikniką 22 d. rugėjo (August), 1909 m. "Bergman's Grove", Riverside, Ill. Užtai kviečiame kity draugystių ir klubų nedaryti toje dienole piknikų, kad vieni kitiems neužkentų.

Su guodone Komitetas.

LIETUVISKAS DARŽAS PIKNIKAS.

Pranešu lietuviškoms draugovėms Chicago ir aplinkė, kad šis vasarą manas darbas turi leidimą įvardinti gėrimus. Išrandavojamas dabar už prieinamiausią kainą su "License" ir visu kuom. Užtai draugovės ir klubai uprašom! paklausti kokių laiku norite turėti savo piknikus "Paul's Grove", West Pullman, Ill. Savininkas P. Kareckas.

157 — 123rd st., W. Pullman, Ill.

Pajieškojimai.

Pajieškome Kazio Ambramavičiaus, kuris 26 d. Rugėjo (Sept), 1909m. išpirko Money Order Naguone, Mich. Išpirkio laisvąs reikalus. Tegul atsilaukia "Lietuvos" redakcijon tuojau.

Pajieškau savo vyro Stanislova Vitkevičiaus, Kauno gub. ir pavieto, Javainių miestelio, 7 metų kaip išėjęs Amerikon ir per visą tą laiką negavau nuo jo jokios žinios. Todėl, aš jo žmona, malonėi meldau jį paties arba kas jį žino man pranešti, už ką duosiu gerą atlyginimą. Adresuokite: Uršelė Vitkevič, 212 Broadway, So. Boston, Mass.

Pajieškau Antano Kiamleno, Kauno gub. Telšių pavieto, Sėdos valsčiaus, Dacunų sodžiaus. Aštuniu metal kaip Amerikoje: girdeju kad gyvena Kensington-Chicago, Ill. Turiu labai svarbų reikalą. Jis pats ar kas kitas malonės duoti žiną adresu: Jos Zukauskas, 944 — 33rd st., Chicago, Ill.

Pajieškau savo draugo Juozo Zemackio, Kauno gub. Raseinių pavieto. Pirmiau gyvenon Ironon, Ohio. Jis pats ar kas kitas malonės duoti žiną adresu: Ant. Vesbar, 120 Pleasant st., Ironon, Ohio.

Pajieškau brolii Kazimiero Milelio, Kauno gub. Raseinių pavieto, Kvedinos parapijos. Girdeju, kad gyvena Chicago, Ill. Jis pats ar kas kitas malonės duoti žiną adresu: Ant. Miller, Box 124, Johnston City, Ill.

Pajieškau lietuvių fermerių, lietuviškos kolonijose šitose valstijose: Michigan, Oklahoma, Indian Territory, Texas ir Arkansas. Farmeriai malonės atsilaukti, už ką busi labai dėkingas. R. Pranulis, Marissa, Ill. P. O. Box 226.

Pajieškau savo brolio Konstantino Paulauskio, Kauno gub. Raseinių pavieto, Katinėnų pado ir val. Lau-mėnų sodžiaus. Jis pats ar kas kitas malonės duoti žiną adresu: Juoz. Paulauskis, 708 Canal st., Chicago, Ill.

Pajieškau savo draugo Jono Zubricko, Svalvų gub. Pirmiaus gyvenon Philadelphia, Pa. adresu 800 Comae st. Girdeju, kad dabar gyvena Ellsbeth, N. J. Jis pats ar kas kitas malonės duoti žiną adresu: Bl. Bačilionas, Silk Mills, Burlington, N. J.

Pajieškau Jono Tamkaus ir savo dėdės Telesoro Rimkaus. Abu Kauno gub. Raseinių pavieto, Katinėnų parapijos. Pirmiaus gyvenon Worcester, Mass. Jie pats ar kas kitas malonės duoti žiną adresu: Bol. Navickas, 918 Jenney st., Kenosha, Wis.

Pajieškau savo brolio Dominiko Valceauskio, Kauno gub. Sialių pavieto, Vėkšnos parapijos. Dagrų sodžiaus 38 mėnesiai kaip įbavaišo iš Beloit, Wis., ir iki šiol negavau

Labai žingeidi knyga dovanu

Ar skaitei kada knygą vadinamą "SIDABRINIS KRYŽELIS"? Ar žinai ką ji rašo? Jei neskaitei ir nežinai kas ji yra, tai čia bent keliais žodžiais pamėnėsimė jos įturi:

Knygelė "SIDABRINIS KRYŽELIS" kaštuoja 50c. Ji aprašo gyvenimą Jėzaus to laiko, kada jis jau buvo pilnai suaugęs vyras ir gyveno mieste Jeruzolimo, žemėje Judėjos ir ten draugavo vien su prasičiais ir darbininkais žmonėmis, mokindamas juos doro ir susipratimo priešai valdžios ir kapitalo priespaudas. Jo prakalbos susirinkimose, kokius šiadien mes mitingais vadiname, erzino labai Judėjos valdonus ir didžiūnus ir todėl jie įieškojo priekabių, kad apkalinti jį prieš valdžios įstatus ir kaip tokių maistininuką nužudyti. Ir pasisekė jiems surasti liudininkus, kurie paliudijo, buk Jėzus yra bauriausias maistininukas, draugauja vien su valkatomis, žmogūdziais, ištvirkėliais ir kursto prasičioms sukilti prieš valdžią, išpaukti kunigus ir turčius, o pats nori tapti žydu karaliumi. Ant tokių paliudijimų Judėjos valdonai pasitemdami ir nužudė Jėzų bauriausiu kankinimo myriu pakabindami ant kryžiaus, kas tuose laikuose reiškė kartuves, ant kokių-kardavo žmogūdzius ir politiškus prasičkalčius.

Nė knyga paties gyvenimo Jėzaus, nė pati Biblija taip aiškiai, taip plačiai ir taip suprantamai neišaiškina to laiko Jėzaus istorijos kaip ši knygelė. Ji aprašo viską ką Jėzus veikė, už ką jį valdžia norėjo nužudyti, kaip jį sugavo, kaip liudininkai prieš jį liudijo teismuose Kaipotiaus ir Piloto, ką su juom darė kelionėje į Golgotą, nukryžiuojimo vietą ir tt. Jokia religiška knyga taip aiškiai ir taip suprantamai neaprašo Jėzaus istorijos kaip šita knygelė, o ji yra užvadinata pasakų knygelė. Bet tai ne pasaka, o tikra istorija iš Jėzaus gyvenimo, kurią perskaitęs dasizinos laugiau apie Jėzų kaip iš daugelio kitų knygų ir matysi taip aiškiai tą visą paveikslą, lyg kad pats butum ten buvęs ir savo akimis tą tragediją matęs.

Tai yra brangi knyga, o ią gali pas mus gauti visai dykai.

Ar žinai kaip? Užsirašyk "Lietuva", užsimokėk \$2.00 prenumerator už visą metą, tai mes tau šią neapsakytos vertės knygelę duosime dovanų.

Kada ją skaitysi, tai žmonės rinksis iš visų kitų namų išgirsti taip stebuklingos istorijos iš Jėzaus gyvenimo. Nors mės visi tikime į Jėzų Kristų, bet ne visi esame girdėję taip pilną ir taip aiškia istoriją kaip ši knygelė ją aprašo. Todėl tuojaus eik į pačią, išpirk Money Orderį vardu A. Olszewski, 3252 So. Halsted st., Chicago, Ill., ir prisiųsk jį mums, o gausi "Lietuva" per dryliką mėnesių kas-sanvaidė ir šitą labai brangią knygelę dovanų.

Sios knygelės mės turime tiktai 900 egz. Todėl pasiskubinkite pakol dar visa neisidalinta.

A. OLSZEWSKIS, "Lietuvos" Išeitojas.

Reikalavimai.

Kauno gub. Sialių pavieto, Vėkšnų parapijos, Maigės sodžiaus. Teipgi pajieškau savo pusbrolio Juozapą Mazoną iš Vėkšnų miestelio. Jie pats ar kas kitas malonės duoti žiną adresu: Mrs. Morta Kuznienė (Stellingaitė), Box 151, Ledford, Ill.

Pajieškau savo brolio Petro Bernoto, Kauno gub. Sialių parapijos. Turiu prie jo labai svarbų reikalą. Jis pats ar kas kitas malonės duoti žiną adresu: Ch. Bernotas, Box 503, Ambridge, Pa.

Reikalavimai.

Reikalauja darbininkų prie darbo giriose, valstijose: Washington, Oregon ir California. Didelės algos. Kilonė \$33.00 nuo Chicago. Teipgi reikalauja visokių darbinink

